

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

1ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 15 Σεπτεμβρίου 2020 με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Διαθεσόπουλος Πρόεδρος και Εισηγητής, Αγγελική Πουλοπούλου και Χρήστος Σώκος, Μέλος.

Για να εξετάσει την από 7-8-2020 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1082/10-8-2020 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «.....».

Και την από 10-8-2020 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1092/11-8-2020 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «.....».

Κατά του αναθέτοντος φορέα «.....», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Του παρεμβαίνοντος προς απόρριψη της πρώτης προσφυγής, δεύτερου προσφεύγοντος.

Και του παρεμβαίνοντος προς απόρριψη της δεύτερης προσφυγής, πρώτου προσφεύγοντος.

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, αμφότεροι οι προσφεύγοντες ζητούν την ακύρωση της υπ' αριθ. 85/2020 Απόφασης ΔΣ του αναθέτοντος, καθ' ο μέρος καθ' εκάστη η προσφορά του έτερου προσφεύγοντος κρίθηκε αποδεκτή και έλαβε την οικεία βαθμολογία της στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης έργου για τα ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΔΙΚΤΥΑ ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ ΛΥΜΑΤΩΝ ΠΑΡΑΛΙΑΚΩΝ ΟΙΚΙΣΜΩΝ δυναμικού

συστήματος αγορών για την ανάθεση μεταφοράς μαθητών Δημοσίων Σχολείων Π.Ε., εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας 33.740.000 ευρώ, που προκηρύχθηκε με τη με αρ. διακήρυξη, η οποία απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 7-4-2020 και δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ με Μοναδικό ΑΔΑΜ την 13-4-2020 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της πρώτης προσφυγής κατεβλήθη κατ'άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. και ποσού 15.000,00 ευρώ, φέρει δε την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ», για τη δε άσκηση της δεύτερης προσφυγής κατεβλήθη το παράβολο με αρ. και ποσού 15.000,00 ευρώ, φέρει δε την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ».

2. Επειδή, εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκούνται οι από 7-8-2020 και 10-8-2020 προσφυγές, στρεφόμενες κατά της από 31-7-2020 κοινοποιηθείσας εκτελεστής πράξης περάτωσης σταδίου δικαιολογητικών συμμετοχής και τεχνικών προσφορών, ως και βαθμολόγησης αυτών, στο πλαίσιο διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης έργου του ΒΙΒΛΙΟΥ II με κριτήριο ανάθεσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει σχέσης ποιότητας/τιμής, που λόγω χρόνου αποστολής προς δημοσίευση στην ΕΕΕΕ και εκτιμώμενης αξίας, εμπίπτει στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ και στην οποία διαδικασία αμφοτεροί οι προσφεύγοντες κρίθηκαν αποδεκτοί, ο δε πρώτος προσφεύγων βάλλοντας κατά της αποδοχής του δεύτερου προσφεύγοντος και περαιτέρω της βαθμολόγησης αυτού, ως και του έτερου διαγωνιζομένου, ως και κατά της δικής του επικαλούμενης υποβαθμολόγησης, ο δε δεύτερος προσφεύγων βάλλοντας κατά της αποδοχής του πρώτου προσφεύγοντος, επικουρικά δε και όσον αφορά τη βαθμολόγηση του. Ομοίως εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκούνται οι από 24-

8-2020 και από 21-8-2020 παρεμβάσεις του πρώτου και δεύτερου προσφεύγοντος αντίστοιχα, κατόπιν της από 13-8-2020 κοινοποίησης της προσφυγής, ενώ την απόρριψη των προσφυγών αιτείται η αναθέτουσα με τις από 17-8-2020 Απόψεις της, κατά των οποίων υποβάλλονται τα από 10-9-2020 και από 8-9-2020 υπομνήματα του πρώτου και δεύτερου προσφεύγοντος αντίστοιχα. Άρα, οι προσφυγές και οι παρεμβάσεις πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξετασθούν περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, όσον αφορά την πρώτη προσφυγή και δη τον πρώτο λόγο αυτής, δια του οποίου ο πρώτος προσφεύγων προβάλλει εσφαλμένη βαθμολόγηση των προσφορών λόγω σφάλματος στην εφαρμογή του οικείου βαθμολογικού τύπου για το K2 κριτήριο αξιολόγησης, προκύπτει ότι κατά τον όρο 14 της διακήρυξης, που ορίζει τον τρόπο βαθμολόγησης τεχνικών προσφορών, ορίζεται K2 κριτήριο αξιολόγησης με συντελεστή βαρύτητας 40% επί της βαθμολογίας τεχνικής προσφοράς, ως «κριτήριο πρόσθετου χρόνου εγγύησης», το οποίο αναλύεται ως εξής *«Η βαθμολογία προκύπτει από την προσφορά του πρόσθετου χρόνου υποχρεωτικής συντήρησης σε μήνες (πέραν των 15 μηνών που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 171 του ν.4412/2016) «πε» ως ποσοστού επί του μέγιστου προσφερθέντος πρόσθετου χρόνου εγγύησης σε μήνες (σε έγκυρη προσφορά) «maxπε», σύμφωνα με τον ακόλουθο μαθηματικό τύπο: $K2 = (πε / maxπε) * 100$ Εάν ο μέγιστος προσφερθέν πρόσθετος χρόνος εγγύησης σε μήνες είναι μικρότερος των 30 μηνών, τότε στον παρανομαστή του ανωτέρω τύπου τίθεται 30. Εφόσον η προσφορά που περιέχει τον maxπε αποκλεισθεί, επαναλαμβάνεται ο υπολογισμός με το νέο maxπε.»*. Σύμφωνα με τις με αρ. πρωτ. 2642/11-5-2020 διευκρινίσεις της αναθέτουσας, απαντήθηκε το εξής *«Ερώτημα: Σύμφωνα με το άρθρο 14 (Κριτήριο Ανάθεσης και κριτήρια αξιολόγησης προσφοράς): «K2. Βαθμολόγηση πρόσθετου χρόνου υποχρεωτικής συντήρησης (συντελεστής βαρύτητας 40%) Η βαθμολογία προκύπτει από την προσφορά του πρόσθετου χρόνου υποχρεωτικής συντήρησης σε μήνες (πέραν των 15 μηνών που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 171 του ν.4412/2016) «πε» ως ποσοστού επί του μέγιστου προσφερθέντος πρόσθετου χρόνου εγγύησης σε μήνες (σε έγκυρη προσφορά) «maxπε»,*

σύμφωνα με τον ακόλουθο μαθηματικό τύπο: $K2 = (\text{πε} / \text{maxπε}) * 100$ Εάν ο μέγιστος προσφερθέν πρόσθετος χρόνος εγγύησης σε μήνες είναι μικρότερος των 30 μηνών, τότε στον παρανομαστή του ανωτέρω τύπου τίθεται 30. Εφόσον η προσφορά που περιέχει τον maxπε αποκλεισθεί, επαναλαμβάνεται ο υπολογισμός με το νέο maxπε.» Παρακαλούμε όπως επιβεβαιώσετε ότι αναφορικά με τα ανωτέρω έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 171 του Ν. 4412/2016 σχετικά με τον μέγιστο χρόνο εγγύησης.» με την εξής απάντηση «Απάντηση: Επιβεβαιώνουμε ότι σχετικά με τον μέγιστο χρόνο εγγύησης έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 171 παρ.1 του Ν. 4412/2016.», το δε άρ. 171 παρ. 1 Ν. 4412/2016 ορίζει τα εξής «1. Ο χρόνος εγγύησης, κατά τον οποίο ο ανάδοχος φέρει τον κίνδυνο του έργου και υποχρεούται στη συντήρησή του, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 157 και την παρ. 2 του άρθρου 172 και μετά την πάροδο του οποίου ενεργείται η οριστική παραλαβή, ορίζεται γενικά σε δεκαπέντε (15) μήνες, υπό την επιφύλαξη των οριζομένων στα έγγραφα της σύμβασης στην περίπτωση που κριτήριο ανάθεσης της σύμβασης ήταν η προσαύξηση του χρόνου εγγύησης κατά τα οριζόμενα στην περίπτωση στ' της παρ. 2 του άρθρου 86. Σε εντελώς ειδικές περιπτώσεις μπορεί με τα συμβατικά τεύχη να ορίζεται μεγαλύτερος χρόνος εγγύησης ενδεχομένως και με ιδιαίτερο αντάλλαγμα, όχι όμως μεγαλύτερος από τρία (3) έτη. Για έργα προϋπολογισμού δημοπράτησης μέχρι 250.000 ευρώ χωρίς ΦΠΑ, εφόσον η φύση των εργασιών το επιτρέπει ή για έργα που δεν νοείται μακροχρόνια συντήρησή τους, μπορεί με τα συμβατικά τεύχη να καθορίζεται χρόνος εγγύησης μικρότερος των δεκαπέντε (15) μηνών. Ο χρόνος εγγύησης αρχίζει από τη βεβαιωμένη περάτωση των εργασιών αν μέσα σε δύο (2) μήνες από αυτή υποβληθεί από τον ανάδοχο η τελική επιμέτρηση, άλλως από την ημερομηνία που υποβλήθηκε ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο συντάχθηκε η τελική επιμέτρηση.». Επομένως, το άρ. 171 παρ. 1 Ν. 4412/2016, ρητά κατά το ίδιο το γράμμα του δεν εφαρμόζεται στο πλαίσιο διαδικασιών ανάθεσης με κριτήριο ανάθεσης μεταξύ άλλων και τον πρόσθετο χρόνο εγγύησης, ακριβώς όπως εν προκειμένω, όπου προφανώς, αφού ο επιπλέον του ελαχίστου διαστήματος 15 μηνών, χρόνος εγγύησης συνιστά βαθμολογούμενο κριτήριο για την επιλογή της πλέον συμφέρουσας

από οικονομική άποψη προσφοράς, δεν υφίσταται νόημα στη θέσπιση ανώτατου ορίου. Πολλώ δε μάλλον, το εδ. β' της ως άνω διάταξης που αναφέρεται σε υπό ειδικές συνθήκες οριζόμενο χρόνο εγγύησης έως 3 έτη, αναφέρεται σαφέστατα στην εγγύηση ως ελάχιστη απαίτηση, δηλαδή σε περιπτώσεις όπου αν το χρονικό όριο της εγγύησης δεν πληρούται, η προσφορά απορρίπτεται. Άλλωστε, το κατ' ανώτατο χρονικό όριο της τριετίας, θεσπίστηκε ως αυτό στο οποίο κατ' εξαίρεση και υπό ειδικές συνθήκες, μπορεί να φθάσει η καταρχήν οριζόμενη κατά το εδ. α', ελάχιστη απαίτηση των 15 μηνών, άρα το διάστημα έως 3 ετών ορίζεται ως μέγιστο χρόνο της ελάχιστης απαίτησης εγγύησης, αφού το δεύτερο αυτό όριο του εδ. β' αποκρίνεται ως εξαίρεση επί του καταρχήν οριζομένου (ως ελάχιστης απαίτησης) ορίου του εδ. α' (15 μηνών). Επιπλέον, το εδ. β' αναφέρεται στα 3 το πολύ έτη ως εκείνο το «μεγαλύτερο χρόνο που μπορεί με τα συμβατικά τεύχη να ορίζεται» ο κατά το εδ. α' «χρόνος εγγύησης», δηλαδή αναφέρεται στον ελάχιστο και αναγκαίο χρόνο εγγύησης και υποχρεωτικής συντήρησης που καταρχήν ορίζει η διακήρυξη, εφόσον είτε το κριτήριο ανάθεσης είναι αποκλειστικά η τιμή ή ναι μεν είναι η σχέση ποιότητας/τιμής, αλλά χωρίς την πρόσθετη (δηλαδή την επιπλέον επί του ελαχίστου, άρα κατά το εδ. α' 15 μηνών ή κατά το εδ. β' 36 μηνών) εγγύηση ως βαθμολογούμενο κριτήριο. Εφόσον δε, η πρόσθετη του ελαχίστου εγγύηση συνιστά τέτοιο βαθμολογούμενο κριτήριο δεν τίθεται ζήτημα 15 ή 36 μηνών και εφαρμογής του εδ. α' ή του εδ. β', αφού στην περίπτωση τέτοιου κριτηρίου (που διατυπώνεται ως γενική επιφύλαξη του εδ. α', επί του οποίου εδ. α' συνιστά, ειδικώς ως προς τον χρόνο εγγύησης το εδ. β', εξαίρεση και άρα, και το εδ. β' διέπεται από την ίδια επιφύλαξη) η αναθέτουσα είναι ελεύθερη να ορίσει τον τρόπο υπολογισμού της βαθμολογίας επί της πρόσθετης εγγύησης κατ' ειδικό τρόπο σύμφωνα με τη διακήρυξη, ασχέτως ότι εν προκειμένω επέλεξε να ορίσει κατά τη διακήρυξη την ελάχιστη απαίτηση της στους 15 μήνες. Άλλωστε, η διακήρυξη, χωρίς να τροποποιηθεί τούτο από τη διευκρίνιση, όρισε ως ελάχιστο παρονομαστή του κλάσματος υπολογισμού βαθμολόγησης της προσφοράς, όσον αφορά την εγγύηση, τον αριθμό των 30 μηνών επιπλέον των 15 (εκτός αν η αποδεκτή προσφορά με τον μέγιστο χρόνο εγγύησης, υπερβαίνει αυτόν τον

χρόνο εγγύησης) και άρα, όρισε ως ελάχιστη τεκμαρτά και για τον υπολογισμό της βαθμολογίας λαμβανόμενη υπόψη εγγύηση αυτή των 45 (30+15) μηνών. Επιπλέον ούτε το απαντηθέν ως άνω ερώτημα ούτε η απάντηση του αναφέρονται σε μέγιστο «αποδεκτό» ή μέγιστο «βαθμολογούμενο» χρόνο εγγύησης ούτε το άρ. 171 παρ. 1 Ν. 4412/2016 ορίζει στο εδ. β' του μέγιστο βαθμολογούμενο χρόνο εγγύησης στην περίπτωση διαδικασίας με βαθμολογούμενη την πρόσθετη εγγύηση, αλλά ούτε καν ορίζει τους 36 μήνες ως ένα κατά μέγιστο επιτρεπτό μέγεθος, αλλά ως το μέγιστο όριο που μπορεί να φθάσει ένα ελάχιστο αποδεκτό όριο και τούτο πέραν του ότι δεν αφορά διαδικασίες με βαθμολογούμενο τον πρόσθετο χρόνο εγγύησης, όπως αναφέρθηκε. Δεδομένων αυτών, θα ήταν αδύνατον και για έναν εύλογο μετέχοντα να ερμηνεύσει και να κατανοήσει την ως άνω απάντηση της αναθέτουσας, ως μεταβάλλουσα τη βαθμολόγηση του κριτηρίου ανάθεσης κατά τρόπο που αφενός καθιστά άνευ σημασίας τις εγγυήσεις άνω των 36 μηνών, αφετέρου διατηρεί μεν ως παρονομαστή υπολογισμού της βαθμολογίας του κριτηρίου Κ2, το υπολαμβάνον 45 μήνες συνολικής εγγύησης μέγεθος «30», αλλά συγχρόνως εξισώνει κάθε προσφορά που προσφέρει από 36 μήνες και άνω εγγύηση. Ούτε άλλωστε, η ερώτηση ούτε η απάντηση ανέφεραν έστω και εν γένει το μέγεθος των 3 ετών ή των 36 μηνών ούτε αναφέρθηκαν σε μια τόσο μείζονα μεταβολή, όπως η θέσπιση ανώτατου ορίου μηνών στη βαθμολογούμενη εγγύηση και τούτο ενώ, ούτως ή άλλως το άρ. 171 παρ. 1 Ν. 4412/2016 το οποίο αναφέρουν ούτε σε διαδικασίες με βαθμολογούμενη την εγγύηση αναφέρεται ούτε ιδίως θεσπίζει οιοδήποτε «μέγιστο όριο» αποδεκτής εγγύησης, ώστε ασχέτως των άλλων να θεωρηθεί τυχόν ότι η αναθέτουσα, το ενσωμάτωσε αυτό το μη υπάρχον ανώτατο όριο στην προκείμενη διαδικασία, παρότι δεν ήταν υποχρεωμένη κατά την ίδια τη διάταξη στην οποία παραπέμπει η διευκρίνιση της. Επιπλέον, θα ήταν όλως μη εύλογο αλλά και ιδίως αντιφατικό με την υπόθεση ότι η ως άνω διευκρίνιση έμμεσα και άρρητα υπονοούσε θέσπιση ανώτατου βαθμολογούμενου ορίου μηνών εγγύησης, το γεγονός ότι ο παρονομαστής του οικείου κλάσματος υπολογισμού βαθμολογίας παρέμεινε 30 (ως πλέον των 15 κατ' ελάχιστον μηνών, μήνες), ενώ ταυτόχρονα, ο μέγιστος

βαθμολογούμενος αριθμός πρόσθετων των 15 μηνών, θα ήταν 21, με αποτέλεσμα καμία προσφορά να μη δύναται να υπερβεί τους 70 βαθμούς επί των 100 στην επί του Κ2 κριτηρίου βαθμολογία, δηλαδή ακόμη και οι προσφέρουσες τη μέγιστη εγγύηση βαθμολογούνταν ως κατά πολύ υπολειπόμενες του αρίστου. Τούτο καταδεικνύει ότι ουδόλως ήταν δυνατόν ευλόγως να γίνει αντιληπτός υπολογισμός των μηνών εγγύησης με ανώτατο βαθμολογούμενο όριο τους 36 και άρα, τους 21 πλέον των 15 κατ' ελάχιστον απαιτούμενων. Άλλωστε, ακόμη και το γράμμα της εκ του αναθέτοντος και του δεύτερου προσφεύγοντος, επικαλούμενης διευκρίνισης, ως έχει, ουδόλως άγει στο συμπέρασμα ανώτατου βαθμολογητέου ορίου τριών ετών αθροιστικής και 21 μηνών πρόσθετης εγγύησης και συντήρησης. Τούτο όχι μόνο διότι αυτά δεν αναφέρονται καθόλου ούτε στο περιεχόμενο της ούτε στον νόμο στον οποίο παραπέμπουν. Αλλά και διότι δια της μνείας της επιβεβαίωσης περί μέγιστης διάρκειας, θα δύναντο να εξαχθούν πλείστα όσα διαφορετικά συμπεράσματα, όπως ότι εν τέλει ισχύει ελάχιστο όριο απαιτούμενης κατ' ελάχιστον εγγύησης 36 μηνών και όχι 15, πολύ περισσότερο, εξάλλου, αφού το εδ. β' του άρ. 171 παρ. 1 Ν. 4412/2016 αναφέρεται σε κατ' ελάχιστον απαιτούμενο διάστημα που δύναται να επεκταθεί σε οποιοδήποτε ελάχιστο όριο, από 15 έως 36 μήνες, δηλαδή ο κατ' άρ. 171 παρ. 1 «μέγιστος χρόνος» αναφέρεται σε κατ' ελάχιστον απαιτούμενη εγγύηση, δηλαδή είναι ο μέγιστος χρόνος που δύναται να αποτελέσει την ελάχιστη απαίτηση. Αντίστοιχα, με δεδομένο ότι η περιγραφή του Κ2 κριτηρίου αναφερόταν σε μέγιστο πρόσθετο χρόνο, θα δύναντο τα ως άνω να ερμηνευθούν ότι τέθηκε όριο τριετίας, όχι στον μέγιστο συνολικό, αλλά στον μέγιστο πρόσθετο χρόνο, δηλαδή ότι βαθμολογούνταν ως 36 πρόσθετοι και όχι 36 συνολικά και άρα, 21 πρόσθετοι μήνες. Αμφότερες οι εκδοχές δε θα ευνοούσαν τον πρώτο προσφεύγοντα, καθώς ο πρώτος προσφεύγων προσέφερε 192 μήνες πέραν του 15μήνου, ήτοι 171 μήνες πέραν των 36 μηνών ο δεύτερος προσφεύγων προσέφερε 21 μήνες πρόσθετους του 15μήνου, άρα ακριβώς 36 μήνες και η 5 πρόσθετους των 15 μήνες και άρα, 16 λιγότερους από 36 και άρα και στην πρώτη περίπτωση, ο πρώτος προσφεύγων θα υπερείχε κατά πολύ των άλλων δύο, αλλά και στη δεύτερη η θέση του θα ήταν

αισθητά βελτιωμένη σε σχέση με την εκδοχή που ο αναθέτων εσφαλμένα και αυθαίρετα εφήρμοσε ήτοι των 36 μηνών ως ανώτατο βαθμολογούμενο όριο, αφού στη δεύτερη αυτή περίπτωση (των 36 πρόσθετων των 15 μηνών, ως ανώτατο όριο), ο πρώτος προσφεύγων θα έφθανε το μέγιστο βαθμολογούμενο όριο, όχι όμως οι άλλοι δύο, ενώ όπως εφάρμοσε ο αναθέτων, ο πρώτος προσφεύγων εξομοιώθηκε με τον δεύτερο με 21 ληπτέους υπόψη μήνες και για τους 2, ενώ μειώθηκε η διαφορά του από την Άλλωστε, οι ως άνω εκδοχές θα ήταν συνεπέστερες με τη διατήρηση του 30 ως ελάχιστου κοινού παρονομαστή, αφού το 30 θα ήταν αν μη τι άλλο εφικτό, ενώ υπό την εφαρμοσθείσα εκδοχή, δεν δύνατο να υπάρχει παρονομαστής άνω του 21 εκ των προσφορών, πλην όμως παρέμεινε το 30 ως τεκμαρτός παρονομαστής καίτοι αναγκαία οδηγούσε σε μέγιστη δυνατή βαθμολόγηση προσφοράς 70/100. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι και αν ακόμη θεωρηθεί ότι δια της ως άνω διευκρίνισης, τροποποιήθηκε η διακήρυξη ως προς τον υπολογισμό του Κ2 κριτηρίου, τότε υφίστανται πολύ επικρατέστερες ερμηνευτικές εκδοχές σε σχέση με τη νυν εφαρμοσθείσα, πράγμα εκ του οποίου επιρρωνύεται αφενός η καταρχήν αμφισημία και αοριστία της διευκρίνισης, αφετέρου, σε κάθε περίπτωση, το όλως αυθαίρετο απόδοσης της εφαρμοσθείσας ερμηνείας στη διευκρίνιση, άλλως στον όλως εσφαλμένο τρόπο απόδοσης της έμμεσης θέσπισης ανώτατου βαθμολογούμενου ορίου, όχι πρόσθετων, αλλά συνολικών μηνών στο Κ2 κριτήριο. Πάντως, εφόσον τυχόν γίνει δεκτό ότι ο αναθέτων δανείστηκε, ως απλά μεγέθη, χρονικά όρια του άρ. 171 παρ. 1 Ν. 4412/2016, που αφορούν όλως διάφορα ζητήματα σε σχέση με την ερμηνεία και εφαρμογή που τους απέδωσε, αποξενώνοντας τα από το γράμμα και τον προορισμό των οικείων διατάξεων, που κατά τα ανωτέρω, ουδόλως θεσπίζουν ανώτατο εκ του νόμου βαθμολογούμενο όριο μηνών εγγύησης-συντήρησης σε διαδικασίες με κριτήριο την πλέον συμφέρουσα προσφορά με βάση σχέση ποιότητας/τιμής και την εγγύηση ως βαθμολογούμενο στοιχείο, προκειμένου να τους αποδώσει όλως διαφορετική εφαρμογή στην επίδικη περίπτωση σε σχέση με αυτή που αφορούν οι διατάξεις του άρ. 171 παρ. 1 Ν. 4412/2016, τότε εκ του γράμματος της διευκρίνισης, δύνανται να εξαχθούν πολλαπλές εναλλακτικές ερμηνείες, που

άγουν σε όλως διαφορετικά βαθμολογικά αποτελέσματα. Συνεπώς, το ως άνω περιεχόμενο της διευκρίνισης, ακόμη και αν υποτεθεί ότι σκοπούσε σε τροποποίηση του άρ. 14 της διακήρυξης με την επιβολή ανώτατου βαθμολογούμενου ορίου συνολικών μηνών εγγύησης-συντήρησης, ήταν σε κάθε περίπτωση όλως ασαφές, αόριστο και αμφίσημο, με αποτέλεσμα να μη δύναται να ληφθεί υπόψη ως θεσπίζον νέους όρους που ουδόλως μάλιστα προκύπτουν από τον νόμο, αλλά συγχρόνως δεν διακρίνονται καν από το περιεχόμενο αυτής καθαυτής της διευκρίνισης, ακόμη και αν υποτεθεί ότι δι' αυτής επιχειρήθηκε να προστεθούν στη διακήρυξη νέοι όροι, πέραν του γράμματος του νόμου και με απλή αναλογία ή δανεισμό χρονικών ορίων άλλου προορισμού, από τις σχετικές νομοθετικές διατάξεις. Επομένως, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του αναθέτοντος, ουδεμία και δη σαφή πρόβλεψη περιείχε η οικεία διευκρίνιση ως προς το επίμαχο ζήτημα ώστε να θεωρηθεί ότι τροποποίησε το οικείο άρ. 14 της διακήρυξης, χωρίς από κανένα σημείο της διευκρίνισης, όχι απλά να προκύπτει, αλλά να καταλείπεται περιθώριο ερμηνείας επιβολής ανώτατου βαθμολογητέου χρόνου εγγύησης ή τροποποίησης του τρόπου βαθμολόγησης του άρ. 14 της διακήρυξης και ενώ, το άρ. 171 παρ. 1 Ν. 4412/2016 που απλώς ανέφερε η οικεία απάντηση, αναφερόταν ήδη στο άρ. 14 ως προς το κριτήριο Κ2, με αποτέλεσμα ουδόλως και ως εκ τούτου να δύναται να γίνει αντιληπτή τέτοια τροποποίηση, αφού άλλωστε, η παραπομπή στο άρ. 171 παρ. 1 Ν. 4412/2016 ουδόλως δύναται ούτως ή άλλως να οδηγήσει στο συμπέρασμα ανώτατου βαθμολογητέου χρόνου εγγύησης, διότι ακριβώς ουδόλως ρυθμίζει ή αναφέρει οτιδήποτε τέτοιο η παραπάνω διάταξη, σε αντίθεση με τις εσφαλμένες ερμηνείες που επιχειρεί ο αναθέτων και ο δεύτερος προσφεύγων. Εξάλλου, εφόσον ο αναθέτων σκόπευε να θεσπίσει ανώτατο βαθμολογητέο όριο στους μήνες εγγύησης, αντί να παραπέμψει σε μια διάταξη που και στο Κ2 κριτήριο της διακήρυξης αναφέρεται και τίποτα τέτοιο δεν θεσπίζει, όφειλε να εκφράσει τούτο σαφώς, ώστε οι προσφέροντες να προετοιμάσουν καταλλήλως τις προσφορές τους, εν γνώσει ότι κάθε εγγύηση άνω των 36 μηνών δεν συνεισφέρει στη βελτίωση της ανταγωνιστικής τους θέσης. Επιπλέον, εφόσον ο αναθέτων σκοπούσε σε τέτοια

τροποποίηση ουσιώδους όρου διακήρυξης και το πρώτο να μεταβάλει τον τρόπο βαθμολόγησης του Κ2 κριτηρίου, διότι ως είχε στη διακήρυξη με σαφήνεια όριζε ελεύθερη επίκληση περισσοτέρων των 15 μηνών, εγγύησης άνευ ορίου (και μάλιστα, τούτο προέκυπτε και από το γεγονός ότι το Κ2 κριτήριο ανέφερε πως σε περίπτωση που η προσφορά με τον μέγιστο χρόνο εγγύησης δεν υπερβαίνει τους 30 πρόσθετους των 15, μήνες, τότε ο παρονομαστής του κλάσματος είναι 30, με αποτέλεσμα ευθέως να καθιστά κατανοητό ότι ελευθέρως δύναται να προσφερθεί και να βαθμολογηθεί προσφορά με άνω των 45 μηνών εγγύηση και μάλιστα άνευ ορίου προς τα άνω, αφού ουδόλως τούτο αναφέρθηκε ούτε στην εξήγηση επί του αριθμητή ούτε σε αυτήν επί του παρονομαστή του κλάσματος, παρά ελευθέρως θα αυξανόταν ο παρονομαστής σε όποιον αριθμό μηνών αφορά η προσφορά με τον μέγιστο τέτοιο αριθμό), τότε θα έπρεπε η όποια τροποποίηση επί της εκτελεστής κανονιστικού περιεχομένου πράξης της διακήρυξης, να εκδοθεί από αρμόδιο προς τούτο όργανο, ήτοι το αποφαινόμενο όργανο του αναθέτοντος, δηλαδή το ΔΣ αυτού, ώστε η τροποποίηση να έχει εκτελεστό χαρακτήρα και νομίμως και αρμοδίως να τροποποιήσει την εκτελεστή διακήρυξη. Σε αντίθεση με τα ανωτέρω, η διευκρίνιση εκδόθηκε από έναν υπάλληλο του αναθέτοντος και δη τον Δ/ντη ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ αυτού, που ουδόλως προκύπτει ως αρμόδιος να εκδίδει κανονιστικού περιεχομένου εκτελεστές πράξεις ούτε να τροποποιεί ουσιώδεις όρους της διακήρυξης. Αντίθετα, ήταν δυνατό να αποσαφηνιστούν όσα ήδη πάντως αναφέρονταν στη διακήρυξη εκ τέτοιας διευκρίνισης του ανωτέρω οργάνου, πλην όμως ουδόλως όσα ο αναθέτων επικαλείται και εν τέλει εφάρμοσε δεν συνιστούν απλή επεξήγηση ήδη θεσπιθέντων, αλλά το πρώτον θέσπιση νέων όρων και δη, με τροποποίηση του ιδίου του κριτηρίου ανάθεσης και μάλιστα κατά όλως ουσιώδη τρόπο, σε σχέση με την επιλογή της πλέον συμφέρουσας προσφοράς. Επιπλέον και ασχέτως τούτου, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι μετά σαφηνείας μάλιστα, εκ της ως άνω διευκρίνισης προκύπτει μεταβολή του τρόπου βαθμολόγησης του Κ2 κριτηρίου αξιολόγησης και προσθήκη και σε κάθε περίπτωση ορισμό ανωτάτου ορίου βαθμολογητέων μηνών εγγύησης και συντήρησης, κατ' άρ. 289 παρ. 3 Ν. 4412/2016, οι

αναθέτοντες οφείλουν να παρατείνουν την προθεσμία υποβολής προσφορών, ώστε όλοι οι ενδιαφερόμενοι προς υποβολή προσφοράς να λάβουν γνώση όλων των αναγκαίων για την κατάρτιση ορθής και λυσιτελούς προσφοράς, πληροφοριών, στην περ. α' όταν δεν απαντήθηκε ερώτημα διευκρινίσεων το αργότερο 6 ημέρες πριν την καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών (εκτός αν πρόκειται για επισπευσμένη διαδικασία, περίπτωση μη συντρέχουσα εν προκειμένω) και στην περ. β' όταν τα έγγραφα της διαδικασίας υφίστανται σημαντικές αλλαγές, τέτοιες δε θεωρούνται ευλόγως και όσες επιδρούν άμεσα επί του κριτηρίου ανάθεσης και των στοιχείων εκείνων που καθορίζουν την ανάδειξη της πλέον συμφέρουσας προσφοράς και άρα, μεταξύ άλλων και όποιων τροποποιήσεων αφορούν τα βαθμολογούμενα στοιχεία της προσφοράς κατά τρόπο μάλιστα, που η γνώση αυτών επηρεάζει άμεσα τη διάρθρωση της προσφοράς ώστε να είναι λυσιτελής και πλέον αποτελεσματικά οικονομική για τον μετέχοντα, αλλά και όσες προφανώς το πρώτον καθορίζουν ή μεταβάλλουν το περιεχόμενο επί ποινή αποκλεισμού ή βαθμολογούμενου, εγγράφου της προσφοράς. Στην περ. β' ανωτέρω που είναι όλως αυτοτελής σε σχέση με την περ. α', θα πρέπει οπωσδήποτε να χορηγείται παράταση ανάλογη με τη σπουδαιότητα των μεταβολών ή των νέων πληροφοριών που επηρεάζουν τη σύνταξη της προσφοράς και των εγγράφων της και άρα, η μη χορήγηση τέτοιας παράτασης, πολλώ δε μάλλον όταν, όπως εν προκειμένω, ενώ οι προσφορές έληγαν την 18-5-2020 ώρα 14.00 και οι ως άνω διευκρινίσεις δημοσιεύθηκαν στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού, την 12-5-2020 και κοινοποιήθηκαν στους μετέχοντες την 11-5-2020 μετά την ώρα 15.00, μεταβάλλοντας εν προκειμένω κρίσιμο στοιχείο για τη σύνταξη εγγράφου της προσφοράς και συγκεκριμένα των στοιχείων για τον υπολογισμό της βαθμολογούμενης εγγύησης και συντήρησης και των προσφερόμενων μηνών αυτής, μεσούσης μάλιστα αμφισβήτησης του κύρους της διακήρυξης στο πλαίσιο προηγούμενης προσφυγής με αποτέλεσμα να μην είναι καν έως εκείνο το σημείο γνωστό αν ο αναθέτων θα αναστείλει τυχόν τη διαδικασία, προδήλως ο τελευταίος όφειλε να παράσχει μια παράταση στον καταληκτικό χρόνο υποβολής προσφορών, ώστε η μεταβολή να καταστεί γνωστή και να παρασχεθεί χρόνος για την τυχόν

ανάλογη μεταβολή των οικείων εγγράφων των προσφορών που αυτή αφορά και τυχόν ήδη είχαν συνταχθεί ή συντάσσονταν από τους προσφέροντες, στο πλαίσιο, άλλωστε, πλήθους απαιτούμενων εγγράφων τεχνικής προσφοράς κατά το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι της διακήρυξης. Η ως άνω δε παράλειψη αναλόγου παρατάσεως άγει στη μη λήψη υπόψη της ως άνω διευκρίνισης, ως θεσπίζουσας επί ποινή αποκλεισμού όρο περί των εγγράφων της προσφοράς που επηρεάζονται από το περιεχόμενο της και στη μη λήψη υπόψη της, καθ' ο μέρος επηρεάζει και μεταβάλλει τον τρόπο σύνταξης, αλλά και αξιολόγησης και βαθμολόγησης των προσφορών, σε σχέση με αυτόν που εξαρχής εκ της διακήρυξης οριζόταν και βάσει του οποίου συνέταξαν τις προσφορές τους, προσβλέποντας ευλόγως στην εφαρμογή της οικείας βαθμολογικής μεθόδου για τη λυσιτέλεια της προσφοράς τους, οι προσφέροντες, βλ. κατωτέρω και σκ. 6 και τούτο ακόμη και αν θεωρηθεί ότι μετά σαφηνείας μάλιστα, εκ της ως άνω διευκρίνισης, προκύπτει μεταβολή του τρόπου βαθμολόγησης του Κ2 κριτηρίου αξιολόγησης και προσθήκη και σε κάθε περίπτωση ορισμό ανωτάτου ορίου βαθμολογητέων μηνών εγγύησης και συντήρησης. Άρα, ουδόλως η ως άνω διευκρίνιση ήταν δυνατόν να ληφθεί υπόψη για όλους τους ανωτέρω λόγους, ως τροποποιούσα τον τρόπο υπολογισμού βαθμολογίας προσφορών στο Κ2 κριτήριο και δη, ως θεσπίζουσα ανώτατο ληπτέο υπόψη αριθμό μηνών εγγύησης για την εφαρμογή του οικείου κατ' άρ. 14 της διακήρυξης, βαθμολογικού τύπου. Είναι δε όλως αδιάφορο, ότι ο δεύτερος προσφεύγων έλαβε υπόψη του τη διευκρίνιση ως θεσπίσασα μέγιστο βαθμολογητέο χρόνο εγγύησης, προσφέροντας δε 21 μήνες ήτοι τους εν τέλει κατά μέγιστο βαθμολογηθέντες, και ανέφερε εσφαλμένα πάντως, στην οικεία δήλωση του περί εγγύησης, ως το άρ. 171 παρ. 1 Ν. 4412/2016 να θεσπίζει μέγιστο χρόνο βαθμολογητέας ή αποδεκτής συντήρησης. Ακόμη όμως και στη δήλωση του, δεν αναφέρει τον χρόνο αυτόν ως μέγιστο χρόνο αποδεκτής, συντήρησης, ήτοι, όπως και ανωτέρω αναφέρθηκε ως το μέγιστο διάστημα που μπορεί να απαιτηθεί ως ελάχιστο απαιτούμενο και υποχρεωτικό και όχι όπως εν τέλει στην παρέμβαση του, ισχυρίζεται ως ανώτατο αποδεκτό χρόνο συντήρησης και τούτο εξάλλου, ενώ ουδόλως ο νομοθέτης σκοπούσε ή υπήρχε νόημα στο να

σκοπεί, να εμποδίζει προσφέροντες να προσφέρουν μεγαλύτερο τέτοιο χρόνο, προς όφελος της αναθέτουσας αρχής. Τούτο ενώ αλυσιτελώς στην παρέμβαση του ο δεύτερος προσφεύγων επικαλείται τον όρο 7.5 της διακήρυξης περί συμβατότητας των προσθηκών της διακήρυξης με τη νομοθεσία, διότι ουδόλως η ισχύουσα νομοθεσία ορίζει, κατά τα ανωτέρω, όσα ο ίδιος και ο αναθέτων, υπολαμβάνει. Αλυσιτελώς ο αναθέτων επικαλείται δε, το ότι αν δεν έθετε όριο στη βαθμολογούμενη διάρκεια συντήρησης, θα καθιστούσε τη διαδικασία απευθείας ανάθεση ή θα δύναντο οι προσφέροντες να προσφέρουν ιδιαίτερα μεγάλο αριθμό μηνών και τούτο, διότι ουδόλως όρισε τέτοιο όριο δια της διακήρυξης, αλλά ούτε και δια της διευκρίνισης και επομένως, απλώς αιτιολογεί την απόφαση του να μεταβάλει κατά κρίση του τη μέθοδο βαθμολόγησης προσφορών κατά την αξιολόγηση και τούτο ενώ, άλλωστε, αφενός η προσφορά μεγάλης διάρκειας συντήρησης-εγγύησης συνιστά στοιχείο που προδήλως συμφέρει τον αναθέτοντα και λειτουργεί υπέρ του σκοπού της διαδικασίας, αφετέρου, αν τυχόν κάποια προσφερόμενη εγγύηση ήταν ιδιαιτέρως μεγάλη σε σχέση με την οικονομική προσφορά του προσφέροντος, ο αναθέτων δύνατο να ελέγξει τη δυνατότητα εξυπηρέτησης της στο πλαίσιο ελέγχου δικαιολογήσης οικονομικών προσφορών. Συνεπώς, ο ορθός υπολογισμός βαθμολόγησης του Κ2 κριτηρίου όφειλε να λάβει υπόψη του κάθε προσφερόμενο αριθμό μηνών εγγύησης (αφαιρουμένων των 15 μηνών) χωρίς ανώτατο όριο βαθμολογούμενης εγγύησης, περαιτέρω δε να διαιρέσει αυτόν ως αριθμητή, με τον μέγιστο εκ των αποδεκτών προσφορών τέτοιο πρόσθετο χρόνο (ήτοι τη διαφορά μέγιστης προσφερόμενης, άνευ ανωτάτου ορίου, εγγύησης αφαιρουμένων 15 μηνών) ή αν η μέγιστη ως προς τον χρόνο εγγύησης, αποδεκτή προσφορά δεν προσφέρει πάνω από $(30+15=)$ 45 μήνες, τότε ο ως άνω αριθμητής διαιρείτο με τον αριθμό 30. Εν προκειμένω όμως, ο αναθέτων εφάρμοσε χωρίς καμία πρόβλεψη στο κανονιστικό περιεχόμενο της διαδικασίας ούτε καν στην ως άνω διευκρίνιση, η οποία ουδόλως μετέβαλε ως προς τα ανωτέρω το άρ. 14 της διακήρυξης και αν σκοπούσε προς τούτο, όφειλε να εκφραστεί σαφέστερα, ανώτατο όριο αποδεκτής εγγύησης και συντήρησης τους 36 μήνες εξομοιώνοντας τον πρώτο προσφεύγοντα που προσέφερε συνολικά

207 μήνες με τον δεύτερο προσφεύγοντα που προσέφερε 36 μήνες συνολική εγγύηση και άρα, αντί να υπολογίσει ως αριθμητή βαθμολόγησης του πρώτου προσφεύγοντα τον αριθμό $(207-15)$ 192 ως πρόσθετη εγγύηση, υπολόγισε μόλις 21, όπως ακριβώς και για τον προσφέροντα 36 μήνες (και άρα, $36-15=21$) δεύτερο προσφεύγοντα. Επιπλέον, συνεπεία τούτου, με δεδομένο ότι εκτός της προσφοράς του πρώτου και του δεύτερου προσφεύγοντος, αποδεκτή κρίθηκε και η προσφορά της με 20 συνολικούς προσφερόμενους μήνες εγγύησης (με αποτέλεσμα, ως προς τον αριθμητή της βαθμολόγησης της να μην υπάρξει διαφορά, αφού ούτως ή άλλως υπολογίστηκε ως $20-15=5$) και άρα, η προσφορά με τους περισσότερους μήνες ήταν αυτή του πρώτου προσφεύγοντος και δη, με 192 μήνες, κατά πολύ υπερβαίνοντας τους 30, η προσβαλλομένη υπέπεσε και σε έτερο σωρευτικό σφάλμα, ήτοι λήψης υπόψη εσφαλμένου παρονομαστή και τούτο μάλιστα, επηρεάζοντας τη βαθμολόγηση και των 3 προσφορών (αφού ο παρονομαστής είναι κοινός για όλες τις προσφορές) και αυτό επιπλέον της λήψης υπόψη εσφαλμένου αριθμητή κατά τα ανωτέρω, εις βάρος του πρώτου προσφεύγοντος. Ούτως, αντί να διαιρέσει τους πρόσθετους μήνες, που κατ' ορθό υπολογισμό είναι 192, 21 και 5 για τον πρώτο προσφεύγοντα, τον δεύτερο προσφεύγοντα και την αντίστοιχα, δια του 192, ο αναθέτων διαίρεσε τους αριθμητές 21, 21 και 5 αντίστοιχα, δια του 30, με αποτέλεσμα το πηλίκο αντί του ορθού 1, 0,1094 και 0,026 αντίστοιχα, να καταστεί 0,7, 0, 7 και 0,1667 αντίστοιχα, με συνέπεια πρόδηλη υποβαθμολόγηση του πρώτου προσφεύγοντος και ταυτόχρονη, υπερβαθμολόγηση του δεύτερου προσφεύγοντος και της, με περαιτέρω συνέπεια αντί της ορθής στο Κ2 κριτήριο μη σταθμισμένης βαθμολογίας 100, 10,94 και 2,6 αντίστοιχα σε 70, 70 και 16,67 αντίστοιχα και αντί της ορθής σταθμισμένης (με συντελεστή 40% επί της αναγωγής των ως άνω πηλίκων σε βαθμούς επί 100) βαθμολογίας 40, 4,375 και 1,0416 αντίστοιχα στην εσφαλμένη σταθμισμένη βαθμολόγηση 28, 28 και 6,67 αντίστοιχα και κατ' αποτέλεσμα τα ανωτέρω κατέληξαν σε εσφαλμένη συνολική βαθμολόγηση τεχνικών προσφορών, όπου αντί της ορθής, λαμβανομένης υπόψη ως ίδιας της βαθμολογίας στα λοιπά κριτήρια, βαθμολογίας 83,32, 61,875 και 30,0416,

αντίστοιχα, αποτυπώθηκε τελικά συνολική βαθμολογία τεχνικών προσφορών 71,32, 85,50 και 35,67 αντίστοιχα. Επομένως, κατ' αποδοχή του πρώτου λόγου της πρώτης προσφυγής, προκύπτει ότι ο αναθέτων έσφαλε ως προς τη βαθμολόγηση του Κ2 κριτηρίου αξιολόγησης και κατ' αναγκαίο αποτέλεσμα επί της συνολικής βαθμολόγησης τεχνικών προσφορών και δη, όσον αφορά το σύνολο των προσφορών και άρα, η προσβαλλομένη είναι ακυρωτέα, καθ' ο μέρος βαθμολόγησε σύμφωνα με τα ανωτέρω, εσφαλμένα την προσφορά του πρώτου προσφεύγοντος, αλλά και του δεύτερου προσφεύγοντος, όπως και του οικονομικού φορέα, Εξάλλου, η μέθοδος βαθμολόγησης του Κ2 κριτηρίου ήταν όλως αντικειμενική και ερειδόμενη επί της εφαρμογής ενός μαθηματικού τύπου, σαφώς αναλυόμενου στο κανονιστικό περιεχόμενο της διαδικασίας κατά τα ανωτέρω, βάσει αριθμητικών στοιχείων με σαφήνεια περιλαμβανομένων στις προσφορές, για την αλήθεια των οποίων τουλάχιστον (ήτοι τον αριθμό μηνών που προσφέρει ως εγγύηση-συντήρηση, κάθε προσφέρων) δεν υφίσταται καμία αμφισβήτηση και άρα, ο αναθέτων δεν είχε κανένα περιθώριο εκτιμητικής ευχέρειας και βαθμολογικής υποκειμενικής κρίσης στην εξαγωγή της βαθμολογίας για το κριτήριο Κ2.

4. Επειδή, όσον αφορά τον δεύτερο λόγο της πρώτης προσφυγής, το Κ1 κριτήριο αξιολόγησης κατ' άρ. 14 της διακήρυξης, προβλέπει τα εξής «*Η βαθμολογία προκύπτει από την χρονική προσφορά του κάθε διαγωνιζόμενου (δηλαδή το χρονικό διάστημα εντός του οποίου μπορεί να ολοκληρώσει την κατασκευή) ως ποσοστού έκπτωσης επί της προβλεπόμενης στα συμβατικά τεύχη διάρκειας κατασκευής σε μήνες «Εχπ».* Το Κ1 υπολογίζεται από την «Εχπ» στρογγυλεμένης στα δύο δεκαδικά ψηφία σύμφωνα με τους ακόλουθους μαθηματικούς τύπους: ... Κάθε διαγωνιζόμενος θα πρέπει να τεκμηριώσει την προσφερόμενη έκπτωση στον χρόνο ολοκλήρωσης κατασκευής προσκομίζοντας στην τεχνική προσφορά του αναλυτική παρουσίαση του χρονοδιαγράμματος σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο παράρτημα 1 «*Απαιτήσεις Τεχνικής Προσφοράς*» και τα αναφερόμενα στο άρθρο 25 της ΕΣΥ. Τυχόν παράλειψη από τον διαγωνιζόμενο στο προσφερόμενο χρονοδιάγραμμα συγκεκριμένων δράσεων που είναι απαραίτητες για την εκτέλεση του έργου κατά

το προσφερόμενο χρονικό διάστημα, θεωρείται ότι δεν προτείνεται μείωση χρόνου.», ο δε όρος 24.2 ορίζει ότι «24.2β Ο ηλεκτρονικός υποφάκελος «Τεχνική Προσφορά» πρέπει, επί ποινή αποκλεισμού, τα αναφερόμενα στο Παράρτημα Ι το οποίο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της παρούσας διακήρυξης.», ενώ το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι όπου παραπέμπουν οι ως άνω όροι, ορίζει περί του χρονοδιαγράμματος τα εξής «Δ. Λεπτομερή ανάλυση σε μορφή πίνακα του έργου σε δραστηριότητες ή ομάδες δραστηριοτήτων (αναλυτικό χρονοδιάγραμμα εκτέλεσης έργου): Η προσφερόμενη από κάθε διαγωνιζόμενο χρονική διάρκεια κατασκευής θα πρέπει να τεκμηριωθεί με την υποβολή κατάλληλου χρονοδιαγράμματος κατασκευής σε επίπεδο ημερήσιας παρακολούθησης της πραγματοποίησης του έργου σε μορφή . Το υποβαλλόμενο χρονοδιάγραμμα θα περιλαμβάνει και θα συνοδεύεται αναλυτικά από τα εξής: α. Πρόγραμμα κατασκευής του έργου με τεκμηριωμένη και συστηματική παρουσίαση των προβλέψεων και εκτιμήσεων σχετικά με την χρονική και ποσοτική εξέλιξη των εργασιών, που περιλαμβάνονται στο αντικείμενο του έργου και σε πλήρη συμμόρφωση με τους χρονικούς ποσοτικούς, κλπ. περιορισμούς και όρους, που ορίζονται από αυτό. Οι αναφερόμενες εργασίες μεταξύ άλλων θα περιλαμβάνουν: Τις απαιτούμενες αποτυπώσεις, έρευνες, μελέτες εγκρίσεις και άδειες, τις προεργασίες για την εγκατάσταση του εργοταξίου και την προετοιμασία των χώρων, τις εργασίες λοιπών εμπλεκόμενων φορέων (ΟΚΩ, αρχαιολογία, κλπ.) τις διαδικασίες πιθανών αδειοδοτήσεων, τους ελέγχους και δοκιμές πάσης φύσεως, τις παραγγελίες του εξοπλισμού και των υλικών με αντίστοιχες βεβαιώσεις παράδοσης των προμηθευτών, Χώρους παραγωγής υλικών. Ανάγκες και προμήθεια νερού για τα επιχώματα. Αποθήκες υλικών και εξοπλισμού. Πίνακα αναλυτικών προμετρήσεων του Έργου συμπεριλαμβανομένου των κατ' αποκοπή άρθρων όπως διαμορφώνονται με την προσφορά των υποψηφίων. Εργοταξιακές Εγκαταστάσεις. β. Τεκμηρίωση του προγράμματος. Το σύνολο των στοιχείων, παραδοχών και μεθόδων με τα οποία προσδιορίζεται αιτιολογείται και ελέγχεται: η μεθοδολογία κατασκευής των εργασιών σύμφωνα με τις απόψεις του διαγωνιζόμενου σε μέτωπα εργασίας. η καταλληλότητα, επάρκεια και κατανομή των προτεινόμενων από τον

διαγωνιζόμενο μέσω των παραγωγής στις δραστηριότητες του έργου, η χρονική εκτίμηση του διαγωνιζομένου για τις δραστηριότητες (διάρκεια) η μεθοδολογία κατασκευής του έργου ώστε να μην επηρεαστεί η υφιστάμενη λειτουργία από τον φορέα. Αναφορά των προβλημάτων και παρουσίαση των τεχνικών λύσεων. Το υποβαλλόμενο Πρόγραμμα Κατασκευής του Έργου, θα έχει μορφή διαγράμματος GANTT, για τους ελάχιστους δυνατούς χρόνους έναρξης των δραστηριοτήτων, συνολικά για το έργο (και για μέρους του) με απεικόνιση δραστηριοτήτων κατά χρονολογική σειρά έναρξής τους.». Επομένως, η ως άνω ανάλυση χρονοδιαγράμματος, μαζί με όλα τα ανωτέρω ζητούμενα, αποτελούσαν ελάχιστο απαιτούμενο περιεχόμενο της τεχνικής προσφοράς και όχι απλά βαθμολογητέο περιεχόμενο, βαθμολογητέος δε ήταν αποκλειστικά ο στοιχειοθετημένος χρόνος έκπτωσης, που προϋποθέτει πάντως πλήρες και τεκμηριωμένο χρονοδιάγραμμα, το οποίο όπως αμφότεροι οι προσφεύγοντες αναφέρουν, έπρεπε να προβλέπει επαρκή χρόνο και για εκπονήσεις κυκλοφοριακών μελετών και επιπλέον έγκριση αυτών και αδειοδότηση από τα κατά νόμο αρμόδια όργανα. Ο δεύτερος προσφεύγων με την προσφορά του υπέβαλε ΤΕΥΧΟΣ Δ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΧΡΟΝΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΕΡΓΟΥ, στο ΚΕΦ. 2.5 του οποίου αναφέρει ότι «Για την εκτέλεση του Έργου θα ακολουθηθούν όλες οι νόμιμες διαδικασίες αδειοδοτήσεων από όλους τους εμπλεκόμενους φορείς. Τον πρώτο μήνα από την υπογραφή της Σύμβασης θα γίνουν οι απαραίτητες διαδικασίες για την αδειοδότηση από τους Δήμους και την Περιφέρεια (για τα τμήματα της Π.Ε.Ο.). Επίσης, θα ενημερωθούν οι Υπηρεσίες Ο.Κ.Ω. (ΔΕΔΔΗΕ, ΟΤΕ, οπτικές ίνες) για την χορήγηση στοιχείων των δικτύων τους και τις μετατοπίσεις αυτών όπου απαιτούνται. Τέλος, θα εκπονηθούν οι απαραίτητες μελέτες κυκλοφοριακών ρυθμίσεων και θα κατατεθούν προς έγκριση στον Δήμο, στην Περιφέρεια και στο αρμόδιο τμήμα της Τροχαίας, ώστε εγκαίρως να μπορούν να υλοποιηθούν. Τέλος, θα ενημερωθεί η αρμόδια Εφορία Αρχαιοτήτων για την έναρξη των εργασιών.». Ο δεύτερος προσφεύγων επικαλείται δε με την παρέμβαση του, ότι όλες οι εργασίες μελετών και αδειοδοτήσεων για όλα τα μέτωπα εργασίας θα πραγματοποιηθούν παράλληλα και ταυτόχρονα. Η δε εκτίμηση χρόνου ολοκλήρωσης του ως άνω σταδίου και η

ρεαλιστικότητα αυτού συνιστούν καταρχήν πεδίο τεχνικής κρίσης του αναθέτοντος, ο δε πρώτος προσφεύγων, καίτοι ισχυρίζεται πως το διάστημα που προέβλεψε ο δεύτερος προσφεύγων για το ως άνω στάδιο είναι ιδιαίτερα βραχύ και ανεπαρκές λόγω πολλαπλών μετώπων που αφορά το έργο και τα οποία χρήζουν αυτοτελών επιμέρους κυκλοφοριακών μελετών και αδειοδοτήσεων, ουδόλως επικαλείται με ορισμένο τρόπο συγκεκριμένες αιτιάσεις περί διαδοχικότητας και αλληλενδέτου της αδειοδότησης και μελέτης επί αυτοτελών μετώπων κατά τρόπο που θα σήμαινε το αδύνατο της παραλλήλου μελέτης και αδειοδότησης αυτών κατά τους υπολογισμούς του δεύτερου προσφεύγοντος ούτε παρέθεσε συγκεκριμένη ανάλυση αυτοτελών επιμέρους σταδίων της διαδικασίας μελέτης και αδειοδότησης του νυν έργου με αναφορά σε συγκεκριμένες ανά επιμέρους στάδιο διάρκειες και συνεπώς, οι οικείοι ισχυρισμοί του πρώτου προσφεύγοντος είναι αόριστοι και αναπόδεικτοι και τούτο, ενώ ο αναθέτων σε κάθε περίπτωση κατά δική του εκτίμηση κρίνει τον εκ του δεύτερου προσφεύγοντος υπολογισθέντα οικείο χρόνο, ως επαρκή. Αλυσιτελώς δε αμφότεροι οι προσφεύγοντες επικαλούνται στοιχεία χρόνου ολοκλήρωσης όσον αφορά άλλα έργα, που ουδόλως έχουν οιαδήποτε σχέση με το επίδικο ούτε δύνανται εξ αντικειμένου να δημιουργήσουν τεκμήριο σφάλματος, υποεκτίμησης ή ορθής εκτίμησης χρόνου ολοκλήρωσης σταδίων του νυν έργου. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ο ως άνω λόγος της πρώτης προσφυγής κατά της αποδοχής του δεύτερου προσφεύγοντος.

5. Επειδή, όσον αφορά τη δεύτερη προσφυγή και δη, τον πρώτο λόγο αυτής, περί της εγγυητικής συμμετοχής του πρώτου προσφεύγοντος, ο τελευταίος υπέβαλε με την προσφορά του εγγυητική συμμετοχής, που αναφέρει ότι *«Το παραπάνω ποσό της εγγύησης τηρείται στη διάθεσή σας, το οποίο και υποχρεούμαστε να σας καταβάλουμε με μόνη τη δήλωσή σας μέσα σε πέντε (5) ημέρες από την έγγραφη ειδοποίησή σας που θα μας επιδοθεί στα γραφεία μας επί της ...»*. Ουδόλως όμως, από το ως άνω περιεχόμενο, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του δεύτερου προσφεύγοντος, προκύπτει απαίτηση για την καταβολή του οικείου ποσού, περί οιαδήποτε τύπου πέραν της απλής έγγραφης ειδοποίησης, η οποία δεδομένου ότι θα πρέπει να είναι

έγγραφο, προδήλως θα πρέπει να περιέλθει κατά κάποιον τρόπο στον εκδότη της εγγυητικής. Ουδόλως προκύπτει ότι η ειδοποίηση αυτή, που ρητά αναφέρεται ως «ειδοποίηση», πρέπει να λάβει χώρα με επίδοση δια δικαστικού επιμελητή. Η δε λέξη «επιδίδω» ουδόλως σημαίνει κατ' ανάγκη κατά τον ΚΠολΔ επίδοση δια δικαστικού επιμελητή, αλλά έχει την έννοια της καθ' οιονδήποτε τρόπο εγχείρισης και παράδοσης στον ίδιο τον παραλήπτη, ενός εγγράφου. Επομένως, ουδεμία απόκλιση από τους όρους του άρ. 15.2.ι της διακήρυξης, που ορίζει ως περιεχόμενο της εγγυητικής συμμετοχής «ι) *την ανάληψη υποχρέωσης από τον εκδότη της εγγύησης να καταβάλει το ποσό της εγγύησης ολικά ή μερικά εντός πέντε (5) ημερών μετά από απλή έγγραφη ειδοποίηση εκείνου προς τον οποίο απευθύνεται.*» και τούτο γιατί ουδέν έτερο προκύπτει ότι προβλέπεται πέραν αυτής ακριβώς της απλής έγγραφης ειδοποίησης, χωρίς καμία περαιτέρω επιβάρυνση ή τύπο για τον αναθέτοντα και ενώ η συμπερίληψη της φράσης, όσον αφορά την έγγραφη ειδοποίηση «που θα μας επιδοθεί στα γραφεία μας», ουδόλως έχει την έννοια της επίδοσης με δικαστικό επιμελητή, αλλά της απλής καθ' οιονδήποτε τρόπο κοινοποίησης με οποιοδήποτε μέσο, πράγμα ουδόλως απαγορευμένο, αλλά και αναγκαίο, αφού μια έγγραφη ειδοποίηση κατά κάποιον τρόπο πρέπει να περιέλθει ως έγγραφο στον παραλήπτη της. Άλλωστε, δεδομένου ότι ουδόλως προκύπτει και δη με σαφήνεια, από την ως άνω εγγυητική, οιαδήποτε παράβαση της διακήρυξης, ο αναθέτων αν επιθυμούσε να διερευνήσει τι χρειάζεται για την καταβολή του ποσού και αν απαιτείται κάποιος, μη προκύπτων εκ των ανωτέρω, τύπος, θα δύνατο να επικοινωνήσει και να διευκρινίσει το ζήτημα με τον εκδότη, στα πλαίσια εξάλλου και του ελέγχου εγκυρότητας της εγγυητικής, ουδόλως δε τούτο, απαγορεύεται, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του δεύτερου προσφεύγοντος και δη, διότι ουδόλως προκύπτει από την εγγυητική του πρώτου προσφεύγοντος και έστω με καθ' οιαδήποτε φράση, σαφή τρόπο, παράβαση των όρων περί του περιεχομένου της εγγυητικής, ώστε τυχόν τέτοια διευκρίνιση να μεταβάλει το περιεχόμενο της, ώστε να καταστεί αυτή η εγγυητική το πρώτον σύμφωνη με τους όρους της διακήρυξης και τούτο ασχέτως ότι ο αναθέτων δεν ζήτησε κάτι τέτοιο, αφού σε κάθε περίπτωση εκ

του περιεχομένου της εγγυητικής δεν προκύπτει κάποια υποχρέωση επίδοσης με δικαστικό επιμελητή ή οιοσδήποτε άλλος τύπος, πέραν της αποστολής στον εκδότη απλής έγγραφης ειδοποίησης, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του δεύτερου προσφεύγοντος, που ως εκ τούτου αλυσιτελώς επικαλείται νομολογία περί παράβασης υποχρεωτικού περιεχομένου εγγυητικής επιστολής, παράβαση που εν προκειμένω δεν προκύπτει, αλλά ο ίδιος την επικαλείται κατά δημιουργική ερμηνεία και προσθήκη περιεχομένου που δεν υφίσταται, στην εγγυητική του πρώτου προσφεύγοντος. Ομοίως αλυσιτελώς ο δεύτερος προσφεύγων επικαλείται έκθεση της ΕΑΑΔΗΣΥ σε άσχετη διαδικασία περί εγγυητικής του ιδίου εκδότη και τούτο όχι μόνο λόγω της αυτοτέλειας των διαδικασιών, αλλά και διότι η τυχόν θεώρηση ότι η μνεία σε εγγυητική, περί επίδοσης (καθ' οιονδήποτε τρόπο και όχι δια δικαστικού επιμελητή) στα γραφεία του εκδότη συνιστά παράβαση της κατά νόμο, απαίτησης για καταβολή με απλή έγγραφη ειδοποίηση, είναι εσφαλμένη και τούτο διότι προεχόντως, μια τέτοια θεώρηση θα έπασχε προδήλως λογικά, διότι θα αγνοούσε ότι πάντως ο νόμος προϋποθέτει έγγραφη και όχι απλώς προφορική ειδοποίηση και άρα, απαιτεί για την καταβολή, ένα έγγραφο και το έγγραφο θα πρέπει προφανώς να περιέλθει ως έγγραφο στον εκδότη της εγγυητικής, είτε ως φυσικό είτε ως ηλεκτρονικό έγγραφο, η δε έννοια της «επίδοσης» καλύπτει, όταν δεν αναφέρεται σε δια επιμελητή επίδοση, σε δια κάθε τρόπου «εγχείριση» και παράδοση, με φυσική παράδοση ή ηλεκτρονική αποστολή του εγγράφου στον παραλήπτη και υπόχρεο για την καταβολή, με αποτέλεσμα των ανωτέρω, η μνεία περί επίδοσης στα γραφεία του εκδότη να μην έχει καμία εν τέλει έννομη συνέπεια και κάποιο μετ' εννόμων συνεπειών, περιεχόμενο και να μην προσθέτει αυτή καθαυτή καμία πρόσθετη σε σχέση με τις εκ του νόμου, υποχρέωση του δικαιούχου αναθέτοντος για τον τρόπο ειδοποίησης του εκδότη της εγγυητικής, περί της απαιτούμενης καταβολής. Συνεπώς, ο πρώτος λόγος της δεύτερης προσφυγής πρέπει να απορριφθεί και τούτο ασχέτως της διευκρινιστικής επιστολής που ο πρώτος προσφεύγων υπέβαλε με την παρέμβαση του.

6. Επειδή, όσον αφορά τους περί παράβασης τεχνικών προδιαγραφών από τον πρώτο προσφεύγοντα, λόγους της δεύτερης προσφυγής και δη τους υπό Β1 και Β2 κατά την αρίθμηση της δεύτερης προσφυγής, προκύπτει, σε συνέχεια και όσων αναφέρθηκαν στη σκ. 4 ανωτέρω, ότι το περί περιεχομένου τεχνικής προσφοράς ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι της διακήρυξης, στο ΚΕΦ. Α αυτού ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ορίζει ότι «Για το σύνολο του προσφερόμενου εξοπλισμού των αντλιοστασίων θα κατατεθεί φάκελος τεχνικών χαρακτηριστικών που θα περιέχει τα ακόλουθα (ανά άρθρο τιμολογίου) : 1. Συνοπτικό πίνακα τεχνικών χαρακτηριστικών 2. Αναλυτική τεχνική περιγραφή λειτουργίας 3. Τεχνικά φυλλάδια εξοπλισμού (prospects) 4. Καμπύλες λειτουργίας για τις αντλίες». Ο δε πρώτος προσφεύγων, όσον αφορά το αντλιοστάσιο με κωδικό D2, το αντλιοστάσιο με κωδικό Κ και το αντλιοστάσιο με κωδικό Μ, υπέβαλε στον ΤΟΜΟ Α της προσφοράς του τεχνικό φυλλάδιο, σχέδιο και καμπύλες λειτουργίας της αντλίας, που κατά το ίδιο το τεχνικό φυλλάδιο κατασκευαστή και τα εξ αυτού εκδιδόμενα έγγραφα είναι η (για το αντλιοστάσιο D2), η (για το αντλιοστάσιο Κ) και η (για το αντλιοστάσιο Μ), αντίστοιχα, όλες του παραγωγού, χρησιμοποίησε δε τις ανωτέρω αντλίες ως βάση υπολογισμού της ενεργειακής απόδοσης για τους λόγους βαθμολόγησης του Κ3 κριτηρίου αξιολόγησης που αφορά την ενεργειακή κατανάλωση επί κάθε αντλιοστασίου, κατ' άρ. 14 της διακήρυξης και ΚΕΦ. Β ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ι αυτής, βλ. και κατωτέρω στον ΤΟΜΟ Β της προσφοράς του, με βάση δε τα αποδεικνυόμενα τεχνικά χαρακτηριστικά αυτών, διαγωνίζεται ως προς την πλήρωση των τεχνικών προδιαγραφών της διακήρυξης. Το δε γεγονός πως στον ίδιο ΤΟΜΟ Α, σε εισαγωγικό και συγκεφαλαιωτικό των ακολουθούντων ανά αντλιοστάσιο, τεχνικών φυλλαδίων, διαγραμμάτων και περιγραφών λειτουργίας ανά κάθε αντλία, ανέγραψε διαφορετικούς εμπορικούς κωδικούς για τις ως άνω αντλίες, παρότι δε εν συνεχεία παρετέθησαν τα τεκμηριωτικά στοιχεία και τεχνικά φυλλάδια παραγωγού και διαγράμματα, των ως άνω αντλιών, δεν επάγεται ούτε εναλλακτική προσφορά ούτε προσφορά των αναγραφέντων στους εισαγωγικούς προ κάθε αντλιοστασίου, πίνακες, αντλιών, αφού τούτο καθίσταται σαφές από τα εν συνεχεία εντός του ιδίου

εγγράφου και μετά από τους οικείους πίνακες, τεχνικά φυλλάδια, καμπύλες και διαγράμματα. Άλλωστε, ουδόλως ο δεύτερος προσφεύγων επικαλείται απόκλιση από τα απαιτούμενα τεχνικά χαρακτηριστικά εκ των εκ του πρώτου προσφεύγοντος προσφερόμενων αντλιών και ενώ, είναι συχνό ούτως ή άλλως, σε μηχανικά αγαθά που κυκλοφορούν σε περισσότερες χώρες και διαφοροποιούνται σε περισσότερες επιμέρους σειρές, εκδόσεις και κωδικούς ειδικών χαρακτηριστικών, όπως εν προκειμένω, ο παραγωγός να αποδίδει πολλαπλούς κωδικούς για το ίδιο αγαθό. Εξάλλου, για τις αντλίες των αντλιοστασίων Κ και Μ ανωτέρω οι αναγραφές στον οικείο εισαγωγικό πίνακα αφορούν αντίστοιχα αντλία και αντλία, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει καν απόκλιση επί του αναφερόμενου στον εισαγωγικό πίνακα αγαθού και σε αυτό του τεχνικού φυλλαδίου, δηλαδή αναφέρονται αγαθά ακριβώς της ίδιας σειράς και μοντέλου, με αποτέλεσμα η όποια διαφορετική αποτύπωση των συνοδευτικών καταληκτικών κωδικών, από τον παραγωγό του αγαθού στα τεχνικά φυλλάδια, να μην προκύπτει και δη, κατά σαφή τρόπο ότι τυχόν δεν αφορά τα αυτά αγαθά και ενώ και όσον αφορά το αντλιοστάσιο D2, κατά τα ανωτέρω και πάλι είναι σαφής η προσφορά της αντλίας, εφ' ης υπεβλήθησαν διαγράμματα και τεχνικά φυλλάδια, αλλά και οι απαιτηθείσες καμπύλες. Άλλωστε, εφόσον ο αναθέτων δεν δύνατο να διακρίνει τούτο ή διατηρούσε αμφιβολία, δύνατο να ζητήσει κατ' άρ. 310 Ν. 4412/2016 διευκρινίσεις, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του δεύτερου προσφεύγοντος και τούτο διότι ουδόλως τούτο θα κατέληγε σε μεταβολή της προσφοράς, αφού ήδη με την προσφορά είχαν υποβληθεί τεχνικά φυλλάδια, διαγράμματα και καμπύλες για τις ως άνω αντλίες, αλλά και οι υπολογισμοί ενεργειακής κατανάλωσης του TOMOY B έλαβαν υπόψη τις ίδιες ως άνω αντλίες και η προσφορά των ως άνω αντλιών ή η υποβολή του απαιτούμενου για αυτές τεκμηριωτικού υλικού ή η υποβολή υπολογισμών ενεργειακής κατανάλωσης για αυτές, δεν θα λάμβαναν χώρα το πρώτον και ως εισαγωγή νέου στοιχείου, πληροφορίας και εγγράφου στην ήδη υποβληθείσα προσφορά του πρώτου προσφεύγοντος, αλλά αποτελούσαν ήδη περιεχόμενο αυτής και δια των τυχόν διευκρινίσεων, ο πρώτος προσφεύγων απλώς θα καλείτο να αποσαφηνίσει αν

τυχόν υφίσταται κάποια διαφοροποίηση επί τη βάσει της αναγραφής διαφορετικών κωδικών επί επιμέρους σημεία αυτών, στον εισαγωγικό επί κάθε αντλιοστασίου πίνακα, χωρίς το πρώτον να προσφέρει αγαθό μη προκύπτον εκ της προσφοράς του ή να υποβάλει περί αυτού τεκμηριωτικό υλικό μη υφιστάμενο στην προσφορά αυτή. Περαιτέρω, ακριβώς για τους ανωτέρω λόγους και με βάση την προσφορά των ως άνω αντλιών, επί των οποίων εξάλλου και οι υπολογισμοί του ΤΟΜΟΥ Β της προσφοράς του πρώτου προσφεύγοντος, δεν προκύπτει πλημμέλεια ούτε επί του ΤΟΜΟΥ Β, όπως ισχυρίζεται με τους υπό Β.3 ισχυρισμούς του ο δεύτερος προσφεύγων, αφού οι υπολογισμοί ενεργειακής κατανάλωσης που αποτελούν αντικείμενο του ΤΟΜΟΥ Β για την εφαρμογή του Κ3 κριτηρίου και τα οικεία σενάρια λειτουργίας αντλιών και αντλιοστασίων έλαβαν χώρα επί των αληθώς προσφερόμενων αντλιών. Επομένως, οι υπό Β2 και Β3 ισχυρισμοί της δεύτερης προσφυγής είναι απορριπτέοι. Όσον αφορά τον υπό Β.4 λόγο της δεύτερης προσφυγής, το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΚΕΦ. Β της διακήρυξης ορίζει περί ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΕΝΑΡΙΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ τα εξής «Έκαστος διαγωνιζόμενος, στο φάκελο τεχνικής προσφοράς του θα συμπεριλαμβάνει και προτεινόμενο σενάριο λειτουργίας των προσφερόμενων αντλιοστασίων με βάση τις παρακάτω παραδοχές : [Ακολουθεί ΠΙΝΑΚΑΣ 1 ΠΑΡΟΧΕΣ ΑΝΤΛΙΟΣΤΑΣΙΟΥ με αναφορά παραδοχών παροχών αντλιοστασίου για 6 αντλιοστάσια, τα D1, D2, K, A, A1 και D3] Οι διαγωνιζόμενοι θα πρέπει να καταθέσουν αναλυτική περιγραφή του σεναρίου λειτουργίας καθώς και να περιγράψουν τον τρόπο με τον οποίο θα ελέγχουν (με το σύστημα αυτοματισμών και ελέγχου) την τήρηση του σεναρίου αυτού. Με βάση τις παραπάνω παραδοχές καθώς και το προσφερόμενο σενάριο λειτουργίας των προσφερόμενων αντλιοστασίων έκαστος διαγωνιζόμενος θα συμπληρώσει τον πίνακα 2. Πιο συγκεκριμένα, οι διαγωνιζόμενοι θα πρέπει να συμπληρώσουν τον εν λόγω πίνακα με βάση τα προτεινόμενα σημεία λειτουργίας εκάστου αντλιοστασίου καθώς και τον προτεινόμενο χρόνο λειτουργίας στο αντίστοιχο σημείο. Από τις καμπύλες λειτουργίας των προσφερόμενων αντλιών θα αντιστοιχηθεί η απορροφούμενη ισχύς σε έκαστο σημείο και θα συμπληρωθεί

στο εδάφιο (α) του πίνακα. Στη συνέχεια, θα συμπληρωθεί ο προτεινόμενος ημερήσιος χρόνος λειτουργίας στο εν λόγω σημείο και θα προκύψει έτσι η ημερήσια ενεργειακή κατανάλωση από τη λειτουργία του αντλιοστασίου στο εν λόγω σημείο. Το άθροισμα των ημερήσιων ενεργειακών καταναλώσεων σε όλα τα επιλεγόμενα σημεία λειτουργίας θα δώσει τη συνολική ημερήσια ενεργειακή κατανάλωση εκάστου αντλιοστασίου (Γι) Τέλος το άθροισμα όλων των ημερήσιων ενεργειακών καταναλώσεων όλων των αντλιοστασίων, θα αποτελεί την συνολική ημερήσια ενεργειακή κατανάλωση (ΗΕΚ) του διαγωνιζόμενου.». Πλην όμως, και ενώ απαιτήθηκε σενάριο λειτουργίας βάσει των ως άνω παραδοχών, δεν αναφέρθηκε τίποτα και καμία παραδοχή μέγιστης ωριαίας και ημερήσιας παροχής, για το 7^ο αντλιοστάσιο (ΠΑΝΟΡΑΜΑΤΟΣ «Μ»). Το πρώτον, δια της από 12-5-2020 διευκρίνισης, βλ. ανωτέρω, αναφέρθηκε ότι «Το 7^ο Α/Σ (Πανοράματος (Μ) από παραδρομή δεν περιέχεται στον πίν. του Παρ. Ι. Τα στοιχεία για τον υπολογισμό της ενεργειακής κατανάλωσης αυτού του Α/Σ είναι 20 m³/h 72 και m³/day για τη μέγιστη ωριαία και τη μέση ημερήσια παροχή αντίστοιχα.». Πλην όμως, κατ' άρ. 289 παρ. 3 Ν. 4412/2016, βλ. και ανωτέρω, σκ. 3, οι αναθέτοντες οφείλουν να παρατείνουν την προθεσμία υποβολής προσφορών, ώστε όλοι οι ενδιαφερόμενοι προς υποβολή προσφοράς να λάβουν γνώση όλων των αναγκαίων για την κατάρτιση ορθής και λυσιτελούς προσφοράς, πληροφοριών, στην περ. α' όταν δεν απαντήθηκε ερώτημα διευκρινίσεων το αργότερο 6 ημέρες πριν την καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών (εκτός αν πρόκειται για επισπευσμένη διαδικασία, περίπτωση μη συντρέχουσα εν προκειμένω) και στην περ. β' όταν τα έγγραφα της διαδικασίας υφίστανται σημαντικές αλλαγές, τέτοιες δε θεωρούνται ευλόγως και όσες επιδρούν άμεσα επί του κριτηρίου ανάθεσης και των στοιχείων εκείνων που καθορίζουν την ανάδειξη της πλέον συμφέρουσας προσφοράς και άρα, μεταξύ άλλων και όποιων τροποποιήσεων αφορούν τα βαθμολογούμενα στοιχεία της προσφοράς κατά τρόπο μάλιστα, που η γνώση αυτών επηρεάζει άμεσα τη διάρθρωση της προσφοράς ώστε να είναι λυσιτελής και πλέον αποτελεσματικά οικονομική για τον μετέχοντα, αλλά και όσες προφανώς το πρώτον καθορίζουν ή μεταβάλλουν το περιεχόμενο επί ποινή αποκλεισμού ή

βαθμολογούμενου, εγγράφου της προσφοράς. Στην περ. β' ανωτέρω που είναι όλως αυτοτελής σε σχέση με την περ. α', θα πρέπει οπωσδήποτε να χορηγείται παράταση ανάλογη με τη σπουδαιότητα των μεταβολών ή των νέων πληροφοριών που επηρεάζουν τη σύνταξη της προσφοράς και των εγγράφων της και άρα, η μη χορήγηση τέτοιας παράτασης, πολλώ δε μάλλον όταν, όπως εν προκειμένω, ενώ οι προσφορές έληγαν την 18-5-2020 ώρα 14.00 και οι ως άνω διευκρινίσεις δημοσιεύθηκαν στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού, την 12-5-2020 και κοινοποιήθηκαν στους μετέχοντες την 11-5-2020 μετά την ώρα 15.00, μεταβάλλοντας εν προκειμένω κρίσιμο στοιχείο για τη σύνταξη εγγράφου της προσφοράς και συγκεκριμένα των στοιχείων για τον υπολογισμό της ενεργειακής κατανάλωσης του αντλιοστασίου, μεσούσης μάλιστα αμφισβήτησης του κύρους της διακήρυξης στο πλαίσιο προηγούμενης προσφυγής με αποτέλεσμα να μην είναι καν έως εκείνο το σημείο γνωστό αν ο αναθέτων θα αναστείλει τυχόν τη διαδικασία, προδήλως ο τελευταίος όφειλε να παράσχει μια παράταση στον καταληκτικό χρόνο υποβολής προσφορών, ώστε η μεταβολή να καταστεί γνωστή και να παρασχεθεί χρόνος για την τυχόν ανάλογη μεταβολή των οικείων εγγράφων των προσφορών που αυτή αφορά και τυχόν ήδη είχαν συνταχθεί ή συντάσσονταν από τους προσφέροντες, στο πλαίσιο, άλλωστε, πλήθους απαιτούμενων εγγράφων τεχνικής προσφοράς κατά το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι της διακήρυξης. Η ως άνω δε παράλειψη αναλόγου παρατάσεως άγει στη μη λήψη υπόψη της ως άνω διευκρίνισης, ως θεσπίζουσας επί ποινή αποκλεισμού όρο περί των εγγράφων της προσφοράς που επηρεάζονται από το περιεχόμενο της και στη μη λήψη υπόψη της, καθ' ο μέρος επηρεάζει και μεταβάλλει τον τρόπο σύνταξης, αλλά και αξιολόγησης και βαθμολόγησης των προσφορών, σε σχέση με αυτόν που εξαρχής εκ της διακήρυξης οριζόταν και βάσει του οποίου συνέταξαν τις προσφορές τους, προσβλέποντας ευλόγως στην εφαρμογή της οικείας βαθμολογικής μεθόδου για τη λυσιτέλεια της προσφοράς τους, οι προσφέροντες. Άλλωστε, βλ. και σκ. 3, ανωτέρω, δεδομένου ότι η ως άνω διευκρίνιση δεν συνιστά καν απόφαση του αποφαινομένου οργάνου του αναθέτοντος, δεν θα δύνατο να τροποποιήσει με την εισαγωγή νέων όρων, το κανονιστικό περιεχόμενο της διαδικασίας όπως είχε θεσπισθεί δια κανονιστικής

πράξης του αποφαινομένου οργάνου και άρα, δεν δύνατο παρά να επεξηγήσει όσα ήδη προέκυπταν εκ των τευχών της διακήρυξης και αναφέρονταν στους όρους της και όχι να προσθέσει σε αυτή νέους όρους που δεν υφίστανται στα τεύχη της διαδικασίας, όπως ακριβώς δηλαδή, εν προκειμένω, διότι τούτο προϋποθέτει αρμοδίως εκδοθείσα εκτελεστή πράξη. Κατ' αποτέλεσμα των ανωτέρω, ουδόλως μπορεί να αντιπαρατεθεί προς αποκλεισμό προσφοράς, η άνευ παρατάσεως και μη εκδοθείσα από το οικείο αρμόδιο προς έκδοση εκτελεστών πράξεων αποφαινόμενο όργανο, τροποποιητική της διακήρυξης διευκρίνιση, ότι οι συναφείς υπολογισμοί περί του αντλιοστασίου με κωδικό «Μ» δεν έλαβαν χώρα με βάση μέση ημερήσια παροχή 72 κμ/ημέρα και αντίθετα, με δεδομένο τη μη λήψη υπόψη της ως άνω διευκρίνισης ως θεσπίζουσας επί ποινή αποκλεισμού όρο, κάθε υπολογισμός επί του αντλιοστασίου Μ πρέπει να γίνει αποδεκτός και σε κάθε περίπτωση δεν δύναται να άγει σε αποκλεισμό προσφοράς και άρα, κατά τα ανωτέρω, ο υπό Β4 λόγος της δεύτερης προσφυγής είναι απορριπτέος. Επιπλέον τούτου όμως, όπως από τα ανωτέρω προκύπτει, τα οικεία σενάρια λειτουργίας αντλιοστασίων ζητήθηκαν για τον υπολογισμό ενεργειακής κατανάλωσης εκ των προτεινόμενων από τους προσφέροντες λύσεων, στο πλαίσιο βαθμολόγησης του Κ3 κριτηρίου αξιολόγησης κατ' άρ. 14 της διακήρυξης (που ορίζει ότι «Στο κριτήριο αυτό βαθμολογείται η ενεργειακή κατανάλωση του προσφερόμενου συστήματος σε δοσμένες συνθήκες λειτουργίας κοινές από όλους τους διαγωνιζόμενους. Λέγοντας σύστημα εννοούμε τα 7 νέα αντλιοστάσια καθώς και το σύστημα αυτοματισμού και τηλεμετάδοσης δεδομένων που έχει βάση το κτίριο διοίκησης του βιολογικού καθαρισμού, στο οποίο θα ευρίσκεται ο υπολογιστής και το scada. Οι διαγωνιζόμενοι, προκειμένου να πετύχουν την βέλτιστη ενεργειακή απόδοση μπορούν να επιλέξουν τον κατάλληλο εξοπλισμό, υπό την προϋπόθεση τήρησης των προδιαγραφών της μελέτης, αλλά και επιπλέον συστήματα και εξοπλισμό της επιλογής τους (τα οποία καλύπτονται από την οικονομική τους προσφορά) που μπορούν να εγκατασταθούν στους χώρους του συστήματος αντλιοστασίων – κτιρίου διοίκησης. Τελικός στόχος η μικρότερη ενεργειακή και κατά συνέπεια οικονομική επιβάρυνση για την Αναθέτουσα κατά

την διάρκεια της λειτουργίας. Ο διαγωνιζόμενος που έχει τη μεγαλύτερη ημερήσια ενεργειακή κατανάλωση (ΗΕΚπροσφ), όπως προκύπτει από το παράρτημα 1, βαθμολογείται με 50. Ο διαγωνιζόμενος με την μικρότερη ΗΕΛπροσφ θα βαθμολογείται με 100. Οι λοιποί διαγωνιζόμενοι, ανάλογα με την ΗΕΚπροσφ που έχουν θα βαθμολογούνται μεταξύ 50 και 100 με γραμμική παρεμβολή.». Προδήλως δε, όσο μεγαλύτερη είναι η παραδοχή παροχής νερού επί κάθε αντλιοστασίου, τόσο μεγαλύτερη είναι και η καταναλισκόμενη ενέργεια, ήτοι η κατανάλωση ενέργειας, η οποία όσο μικρότερη είναι τόσο μεγαλύτερη βαθμολογία αποδίδει στον προσφέροντα λόγω καλύτερης απόδοσης κατά το Κ3 κριτήριο, είναι ευθέως και όχι αντιστρόφως, σχετιζόμενη με τη ληπτέα υπόψη παροχή επί κάθε αντλίας. Ο αναθέτων κατά τις ανωτέρω διατάξεις όρισε ότι οι προσφορές θα βαθμολογηθούν βάσει της απόδοσης τους ήτοι της κατανάλωσης ενέργειας, με βάση δοσμένες από τον ίδιο συνθήκες, ήτοι παραδοχές για την εξαγωγή της καταναλισκόμενης ανά αντλιοστάσιο και περαιτέρω αθροιστικά ενέργειας. Επομένως, οι συνθήκες λειτουργίας και άρα, οι μέσες ημερήσιες και ωριαίες παροχές, παρασχέθηκαν από τον αναθέτοντα (όσον αφορά τα 6 αντλιοστάσια εκ του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ι και όσον αφορά το 7^ο, το πρώτον με την ως άνω διευκρίνιση για την οποία ισχύουν όσα ανωτέρω αναφέρθηκαν) προκειμένου να υπάρχει κοινό μέτρο κρίσης επί των ενεργειακών καταναλώσεων κάθε προσφοράς και άρα κοινό έδαφος επί ίσοις όροι βαθμολόγησης αυτών στο Κ3 κριτήριο αξιολόγησης. Ο δε πρώτος προσφεύγων, υπολογίζοντας την οικεία κατανάλωση με πολλαπλάσια της εν τέλει δοθείσας παροχής, ήτοι 240 κμ/ημέρα αντί 72 κμ/ημέρα, επιβάρυνε εν τέλει την προσφορά του, υπολογίζοντας ενεργειακή κατανάλωση στο αντλιοστάσιο Μ επί πολύ πιο απαιτητικών και ενεργοβόρων παραδοχών, σε σχέση με αυτές που εν τέλει αποδέχθηκε ο αναθέτων. Δηλαδή, δια των ως άνω ο πρώτος προσφεύγων απέδωσε τα βαθμολογούμενα μεγέθη του επί του Κ3 κριτηρίου επί συνθηκών που κατέστησαν λιγότερο ανταγωνιστική τη δική του προσφορά σε σχέση με τη βαθμολογία που θα επιτύγχανε αν λάμβανε υπόψη την ως άνω διευκρίνιση, χωρίς να προσδώσει κανένα ανταγωνιστικό πλεονέκτημα, παρά σαφές και μείζον μειονέκτημα στον εαυτό του και οδηγούμενος σε εκ των

πραγμάτων βάσει του τύπου βαθμολόγησης του Κ3 κριτηρίου, υποβαθμολόγηση της προσφοράς του. Συνεπώς, δεν προκύπτει πάντως βάσει των ως άνω, παράβαση επί ποινή αποκλεισμού όρου της διακήρυξης, αλλά αντίθετα, ότι δεν ακολούθησε ευνοϊκή υπέρ του επιλογή που επέτρεψε ο αναθέτων, θέτοντας τον εαυτό του σε δυσμενή βαθμολογική θέση, χωρίς πάντως τούτο να σημαίνει ότι είναι αποκλειστέος, αφού εξάλλου, απέδωσε τις απαιτηθείσες καταναλώσεις με βάση σενάριο πολύ απαιτητικότερο σε σχέση με αυτό στο οποίο αρκέστηκε ο αναθέτων, προδήλως δε, συνιστά ευχέρεια κάθε διαγωνιζόμενου (αν θεωρηθεί ότι η ως άνω διευκρίνιση όντως τροποποίησε τη διακήρυξη, εισάγοντας νέους όρους) να ζημιώνει εαυτόν και να αποδίδει στο βαθμολογητέο περιεχόμενο της προσφοράς του, συνθήκες πέραν των απαιτηθέντων από τη διακήρυξη χωρίς βαθμολογικό όφελος για τον ίδιο, με αποτέλεσμα απλή βαθμολογική ζημία του ίδιου. Εξάλλου και το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι αναφέρθηκε σε τήρηση του σεναρίου λειτουργίας και κατανάλωσης βάσει των δοθισών παραδοχών που συμπληρώθηκαν με τη διευκρίνιση (αν θεωρηθεί ότι παραδεκτώς συμπληρώθηκαν δι' αυτής) και προδήλως τηρείται το σενάριο βάσει των δοθισών παραδοχών, στην περίπτωση που προσφέρων, όπως ο πρώτος προσφεύγων, εκτελεί σενάριο με απαιτητικότερες από τις δοθείσες, παραδοχές. Αντίθετα, με βάση τα ανωτέρω, ο πρώτος προσφεύγων θα ήταν ο δυνάμενος να αμφισβητήσει τον υπολογισμό του Κ3 κριτηρίου βάσει των παραδοχών της διευκρίνισης, που δόθηκε άνευ παράτασης με αποτέλεσμα τη βαθμολογική του ζημία, πλην όμως τούτο, ελλείψει σχετικού ισχυρισμού της πρώτης προσφυγής, δεν είναι εξεταστέο. Συνεπώς, για όλους τους παραπάνω λόγους είναι απορριπτέοι οι υπό Β4 ισχυρισμοί του δεύτερου προσφεύγοντος.

7. Επειδή, περαιτέρω, όσον αφορά τους περί του χρονοδιαγράμματος εκτέλεσης έργου, ισχυρισμούς του δεύτερου προσφεύγοντος και δη τους υπό Β.6 ισχυρισμούς αυτού κατά την αρίθμηση της προσφυγής του, το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι της διακήρυξης όρισε ως περιεχόμενο τεκμηρίωσης του χρονοδιαγράμματος και την *«καταλληλότητα, επάρκεια και κατανομή των προτεινόμενων από τον διαγωνιζόμενο μέσων παραγωγής στις δραστηριότητες του έργου»*. Ο δε πρώτος προσφεύγων υπέβαλε με την προσφορά του αρχείο

αναλυτικού χρονοδιαγράμματος («ΤΟΜΟΣ Δ» προσφοράς του) στον οποίο προέβη σε αναλυτική περιγραφή μίας προς μίας των εργασιών που θα εκτελέσει, των μεθόδων που θα υλοποιήσει και των παντός είδους μέσων που θα χρησιμοποιήσει για την εκτέλεση κάθε επιμέρους εργασίας (βλ. παραπάνω αρχείο, σελ. 13 για τους σωλήνες και τα ειδικά τεμάχια με μνεία για τις προδιαγραφές τους, σελ. 14 μεθοδολογία αποδοχής προϊόντων σωλήνων και ειδικών τεμαχίων και κριτήρια ποιότητας αυτών, σελ. 15-16 διαδικασίες και οχήματα μεταφοράς για ορθή μεταφορά και αποθήκευση σωλήνων, μνεία για ανυψωτικά, φορτοεκφορτωτικά και γερανούς, ως και για ειδικούς ιμάντες, σελ. 17 ειδικές μέθοδοι τοποθέτησης σωλήνων με χειρωνακτική εργασία, σχοινιά ή ελαφρά μηχανήματα, σελ. 17-18 μεθοδολογία σύνδεσης σωλήνων και δημιουργίας κλίσεων, σελ. 18-20 υλικά, μεθοδολογίες, διαδικασίες ελέγχου ποιότητας, δοκιμές, χρήση τηλεοπτικού ελέγχου με κάμερα για σωληνώσεις, σελ. 21 μεθοδολογίες, υλικά, εφαρμογή προτύπων μεθόδων για αντιστηρίξεις, σελ. 22 επ. μεθοδολογίες, προτυποποιημένες μέθοδοι, υλικά θεμελίωσης) και ενώ επιπλέον αυτών, στη σελ. 34 του ιδίου αρχείου αναφέρεται ο μηχανολογικός εξοπλισμός που θα χρησιμοποιηθεί με 13 κατηγορίες μηχανημάτων και αναφορά για καθένα εξ αυτών του αριθμού των επιμέρους μηχανημάτων και μέσων κάθε κατηγορίας. Άρα, ο οικείος περί μη αναφοράς των ανωτέρω, ισχυρισμός του δεύτερου προσφεύγοντος να προβάλλεται και αβασίμως, αλλά και αορίστως, αφού δεν προβάλλει κάποια συγκεκριμένη επί κάποιας εργασίας έλλειψη μνείας μέσου παραγωγής, παρότι από τη θεώρηση του χρονοδιαγράμματος του πρώτου προσφεύγοντος, προκύπτει η συχνή μνεία τέτοιων μέσων, πόρων και μεθόδων, αναλόγως πάντα της φύσης της εργασίας και ενώ η διακήρυξη εξάλλου δεν απαίτησε ειδικό επιμέρους κεφάλαιο περί αυτών, αλλά την τεκμηρίωση εν γένει του χρονοδιαγράμματος με λήψη υπόψη και των μέσων που θα χρησιμοποιηθούν (ώστε να ελεγχθεί η ρεαλιστικότητα κάθε επιμέρους χρόνου για κάθε επιμέρους τυχόν εργασία, ρεαλιστικότητα κατά της οποίας, ο δεύτερος προσφεύγων δεν προβάλλει κάτι και δη, συγκεκριμένο), παρά όλως παραδεκτώς και με ειδικότητα, ο πρώτος προσφεύγων παρουσίασε τα μέσα και τις μεθόδους που θα χρησιμοποιήσει ανά εργασία με επιμέρους

ανά κάθε εργασία ανάλυση. Άρα, οι οικείοι ισχυρισμοί της δεύτερης προσφυγής πρέπει να απορριφθούν. Ομοίως πρέπει να απορριφθούν και οι υπό Β.5 ισχυρισμοί του δεύτερου προσφεύγοντος, περί μη αναλυτικής τεκμηρίωσης του χρονοδιαγράμματος, αφού εκτός των ανωτέρω, το χρονοδιάγραμμα του πρώτου προσφεύγοντος προβαίνει σε ανάλυση της κατανομής των εργασιών ανά αυτοτελές μέτωπο, με ανά έκαστο ανάλυση των παραδοτέων και λήψη υπόψη και ρητή μνεία των ποσοτήτων και αθροισμάτων μηκών και ανά προορισμό και ανά διατομή κάθε τύπου αγωγού, των ειδικών χαρακτηριστικών και του τρόπου ροής, δομής και διασύνδεσης του κάθε επιμέρους δικτύου, όπως και των ειδικών απαιτήσεων τυχόν εκάστου εξ αυτών με αναλυτική χωροθετική και γεωγραφική περιγραφή διακλάδωσης, δόμησης και κατάληξης, ως και ανά δίκτυο περιγραφή των συνδετηρίων αγωγών και σημείων, των συλλεκτήρων κατάληξης και των εκβολών, με τρόπο που αποτυπώνει τη γεωγραφική και δομική διάταξη και σχεδιασμό των δικτύων, περαιτέρω δε τα ανωτέρω και με ανάλυση ανά αυτοτελείς αγωγούς και αναφορά στα προβλήματα και τα δεδομένα που επηρεάζουν τον σχεδιασμό και τη χρονική εκτέλεση (σελ. 3-10 ως άνω αρχείου) και αυτά επιπλέον της κατά τα ανωτέρω, ανάλυσης ανά επιμέρους τύπο και είδους εργασίας, σε σχέση με τα υλικά, τους τύπους σωλήνων, τις πιστοποιήσεις, τα βήματα εκτέλεσης, ως και τα μέσα και πόρους κατασκευής, δοκιμών, ελέγχου και ποιότητας, με αποτέλεσμα να μην προκύπτει έλλειψη ως προς τα ζητούμενα περί τεκμηρίωσης δια των στοιχείων, παραδοχών και μεθόδων επί των οποίων ερείδεται το χρονοδιάγραμμα του προσφέροντος. Επιπλέον, όσον αφορά τις προμετρήσεις, το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι δεν απαίτησε πίνακα αναλυτικών προμετρήσεων του έργου, ως στοιχείο της υπό Δ.β τεκμηρίωσης χρονοδιαγράμματος, ήτοι ως στοιχείο που έπρεπε να συνοδεύει το χρονοδιάγραμμα και ενώ εξάλλου, ο ίδιος ο αναθέτων επισύναψε στα τεύχη του διαγωνισμού, δικό του πίνακα προμετρήσεων ούτως ή άλλως, αλλά απαίτησε στο σημ. υπό Δ.α του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ι ως συνοδευτικό του κατά μέθοδο GANT, βλ. και αμέσως παρακάτω, διαγράμματος απεικόνισης διάρκειας εργασιών και ένα Πρόγραμμα Κατασκευής Έργου, που θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη, το πρόγραμμα αυτό, μεταξύ άλλων, όπως και οι απαιτούμενες

έρευνες, μελέτες, εγκρίσεις και άδειες, εργασίες λοιπών εμπλεκομένων φορέων, όπως ΟΚΩ και αρχαιολογία, εργασίες αδειοδοτήσεων, ελέγχων και δοκιμών, παραγγελίες εξοπλισμού, εργασίες εγκατάστασης εργοταξίων και αποθηκών, ήτοι στοιχεία που προφανώς και δεν χρειάζονταν να είναι έτοιμα και να υποβληθούν με την προσφορά, αφού αποτελούν αντικείμενο ακριβώς των εργασιών και των χρονικών διαστημάτων που απαιτούνται για την εκτέλεση του έργου και άρα, αποτελούν στοιχεία που θα πρέπει να έχουν ληφθεί υπόψη από το χρονοδιάγραμμα για την ορθότητα του και την απεικόνιση ρεαλιστικού χρόνου εκτέλεσης (άλλως, η συμπαράθεση του πίνακα προμετρήσεων με τις ανάγκες αδειοδότησης και εργασιών αρχαιολογίας ομού, θα σήμαινε, ότι οι προσφέροντες θα έπρεπε να έχουν προβεί σε ολοκλήρωση εργασιών αρχαιολογίας, εγκατάσταση εργοταξίου και αδειοδοτήσεις του έργου, απλώς για να υποβάλουν προσφορά και εκ των προτέρων πριν την ανάθεση σε αυτούς, πράγμα προδήλως παράλογο και μη προβλεπόμενο προφανώς στη διακήρυξη). Ο δε πρώτος προσφεύγων, ρητά αναφέρει στο Πρόγραμμα Κατασκευής έργου που υπέβαλε συνοδευτικά του χρονοδιαγράμματος του, τις προμετρήσεις του αναθέτοντος, εφ' ων εξάλλου ερείδει όλο τον ως άνω σχεδιασμό και υπολογισμό μηκών αγωγών ανά τύπο, διατομή και προορισμό και όλων των ανωτέρω αναφερθεισών παραδοχών του και στοιχείων σχεδιασμού ανά μέτωπο εργασιών (όπως εξάλλου, διαχωρίζονται και οι προμετρήσεις του αναθέτοντος) που ελήφθησαν υπόψη και καταγράφηκαν αναλυτικά στον ΤΟΜΟ Δ αυτού και ενώ εξάλλου, στην ίδια σελ. 13 του ως άνω αρχείου αναφέρει ότι οι ίδιοι οι αναλυτικοί πίνακες προμέτρησης των συμβατικών τευχών συνιστούν συνημμένο της οικείας συνοδευτικής του χρονοδιαγράμματος του Έκθεσης, ήτοι επαναλαμβάνει αυτούς, που άλλωστε αποτελούν μέρος των εγγράφων της διαδικασίας, χωρίς εξάλλου, όπως αναφέρθηκε, ουδόλως να προκύπτει ότι όφειλαν οι προσφέροντες να προετοιμάσουν δικούς τους πίνακες προμετρήσεων ως μέρος του χρονοδιαγράμματος. Άλλωστε, αλυσιτελώς, ο δεύτερος προσφεύγων επικαλείται αντιγραφή του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ι σε 2 παραγράφους, αφού το ως άνω χρονοδιάγραμμα του πρώτου προσφεύγοντος, αναφέρει πλείστα

περαιτέρω, σε σχέση με όσα ορίζει το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι (βλ. παραπάνω ενδεικτικές αναφορές από επισκόπηση χρονοδιαγράμματος του πρώτου προσφεύγοντος), μαζί, μάλιστα, με κατάσταση μηχανικών μέσων κατά ποσότητα και είδος και ενώ εξάλλου, ουδόλως η διακήρυξη όρισε οτιδήποτε ειδικότερο ως ρητά απαιτούμενο στο πλαίσιο της καταλληλότητας και κατανομής των μέσων εκτέλεσης. Συνεπώς, οι υπό Β5 ισχυρισμοί του δεύτερου προσφεύγοντος είναι απορριπτέοι. Επιπλέον, όπως ήδη αναφέρθηκε στη σκ. 4, απαιτήθηκε η υποβολή υποβολής προγράμματος παρακολούθησης της πραγματοποίησης έργου σε μορφή διαγράμματος GANT, δηλαδή ειδικής μορφής διαγράμματος χρονικής έναρξης, λήξης και διαδοχής εργασιών, το οποίο όπως βάσιμα ο δεύτερος προσφεύγων ισχυρίζεται θα έπρεπε να αναφέρεται σε όρους ημερήσιας παρακολούθησης, δηλαδή και δεδομένου ότι τα διαγράμματα GANT απεικονίζουν τις διάρκειες ως οριζόντιες γραμμές επί του οριζοντίου άξονα που αντιστοιχεί στον χρόνο (οι δε εργασίες προς εκτέλεση απεικονίζονται στον κάθετο άξονα), η απεικόνιση θα έπρεπε να λαμβάνει υπόψη της ως μονάδα μέτρησης/απεικόνισης, ήτοι ως διαγραμματικό βήμα την ημέρα και όχι τυχόν άλλο μέγεθος, όπως την εβδομάδα ή τον μήνα. Στην προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντος υπεβλήθη ως ΤΟΜΟΣ Δ σχετικό αναλυτικό χρονοδιάγραμμα, με διάγραμμα GANT, που αφενός αναφέρει στον κάθετο άξονα του την έναρξη και ολοκλήρωση κάθε επιμέρους εργασίας σε μορφή ημερομηνίας με αναφορά ημέρας («ΗΜΕΡΑ/ΜΗΝΑΣ/ΕΤΟΣ») και όχι σε μορφή ημερομηνίας με αναφορά μόνο μήνα και έτους («ΜΗΝΑΣ/ΕΤΟΣ») και με επιπλέον υπολογισμό και αναφορά ανά εργασία της διάρκειας της σε επίπεδο ημερών και όχι μηνών (ακριβώς όπως και ο δεύτερος προσφεύγων), ενώ και οι οικείες οριζόντιες απεικονίσεις της διάρκειας κάθε εργασίας, ορίζονται σημειακά (ως σημεία έναρξης και λήξης, ήτοι ως σημεία έκτασης κάθε γραμμής) με βάση συγκεκριμένες ημέρες (επί παραδείγματι 2/2, 4/3 κλπ) και όχι με βάση μήνες (πχ. 3/2021) και μάλιστα σε πλήθος περιπτώσεων η γραμμή εκκινεί ή τελειώνει στο μεσοδιάστημα μεταξύ μηνών, πράγμα που σημαίνει ότι όχι μόνο λεκτικά κατά τα ανωτέρω, αλλά και διαγραμματικά, η μονάδα απεικόνισης του διαγράμματος είναι η ημέρα και όχι ο μήνας, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς

του δεύτερου προσφεύγοντος (που εφάρμοσε ίδια ακριβώς διαγράμματα, με μόνη διαφορά την εντός διαστήματος μήνα, αναγραφή στον άνω οριζόντια άξονα και συμβόλων ημέρας της εβδομάδας, χωρίς να χωρίζει περαιτέρω ούτε αυτός το διάγραμμα σε τυχόν κάθετες στήλες ανά ημέρα) και του αναθέτοντος, ουδόλως δε τούτο αναιρείται ότι για λόγους καλύτερης κατανόησης και απεικόνισης δυνάμενης να αναγνωσθεί ευχερώς, οριζοντίως τίθενται ενδείξεις μηνών ως διαστήματα εντός των οποίων εκτείνονται οι υπαγόμενες σε αυτούς ημέρες, αφού ουδόλως οι γραμμές απεικόνισης κάθε εργασίας εκκινούν και λήγουν στα σημεία αποτύπωσης των δύο άκρων ορίων των διαστημάτων των μηνών ούτε περιορίζονται σε κάλυψη απλώς πλήρων διαστημάτων που αφορούν ολόκληρους μήνες (όπως θα συνέβαινε, αν το χρονοδιάγραμμα υποβάλλόταν σε μηνιαία βάση) αλλά σε πλήθος περιπτώσεων και αναλόγως επιμέρους ημερομηνίας εκκινούν ή λήγουν σε εντός του διαγράμματος σημείο εντός του μεσοδιαστήματος των ορίων έναρξης και λήξης κάθε μήνα. Αυτά, ενώ και η εκ του δεύτερου προσφεύγοντος απλή αναγραφή συμβόλων ημερών εβδομάδος κάτω από την αναγραφή του μήνα, όλα αυτά αποκλειστικά στον άνω οριζόντια άξονα ως τίτλος του, δεν άγουν σε κάποια διαφορετική απεικόνιση και τούτο ενώ μάλιστα, ουδόλως και ο δεύτερος προσφεύγων χωρίζει το διάγραμμα σε ανά ημέρα στήλες, με αποτέλεσμα να μην προκύπτει οπτική ή ουσιαστική διαφοροποίηση των διαγραμμάτων αυτού και του πρώτου προσφεύγοντος, όσον αφορά την απεικόνιση της ανά εργασίας διάρκειας και μάλιστα, ενώ ουδόλως ο αναθέτων εξάλλου απαίτησε κάτι συγκεκριμένο και ειδικότερο όσον αφορά την αποτύπωση του διαγράμματος, πέραν της αναφοράς σε ημερήσια παρακολούθηση, ήτοι αναφορά των εργασιών σε επίπεδο διάρκειας ημερών και με αναφορά ημερών έναρξης και λήξης εκάστης, στοιχείο που υπάρχει κατά τα ανωτέρω, στο διάγραμμα του πρώτου προσφεύγοντος. Επομένως, οι ως άνω υπό Β.7 ισχυρισμοί της δεύτερης προσφυγής περί μη υποβολής χρονοδιαγράμματος σε επίπεδο ημερήσιας παρακολούθησης είναι ουσία αβάσιμος. Κατ' αποτέλεσμα των ανωτέρω και σε συνέχεια των ως άνω σκ. 5-6, το σύνολο των ισχυρισμών της δεύτερης προσφυγής περί αποκλεισμού του πρώτου προσφεύγοντος είναι απορριπτέοι,

ως και η δεύτερη προσφυγή στο σύνολο της, κατ' απόρριψη και των υπό Γ επικουρικών ισχυρισμών της περί εσφαλμένης υπερβαθμολόγησης του πρώτου προσφεύγοντος, επί τη βάσει των ανωτέρω συνολικά επικαλούμενων ελλείψεων της προσφοράς του και τούτο διότι κατά τα ανωτέρω, δεν προέκυψε καμία έλλειψη επί ελαχίστως απαιτούμενου ή βαθμογηθέντος περιεχομένου της προσφοράς του, με βάση τουλάχιστον τους ισχυρισμούς του δεύτερου προσφεύγοντος, οι ανωτέρω ισχυρισμοί του οποίου δεν απορρίφθηκαν απλώς, επειδή τυχόν αφορούν το βαθμολογητέο άνω του ελαχίστου αποδεκτού και όχι το ελάχιστο απαιτητό για την αποδοχή προσφοράς, αλλά λόγω αβασίμου εξαρχής, των ίδιων των κατά του πρώτου προσφεύγοντος, ισχυρισμών του.

8. Επειδή, συνεπεία των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή εν μέρει η πρώτη Προδικαστική Προσφυγή καθ' ο μέρος στρέφεται κατά της βαθμολόγησης των προσφορών, να απορριφθεί δε όσον αφορά την καταρχήν αποδοχή του δεύτερου προσφεύγοντος και να απορριφθεί η δεύτερη Προδικαστική Προσφυγή. Να γίνει δεκτή η Παρέμβαση του πρώτου προσφεύγοντος και να γίνει δεκτή εν μέρει η Παρέμβαση του δεύτερου προσφεύγοντος, καθ' ο μέρος απορρίπτεται η πρώτη προσφυγή. Να ακυρωθεί η προσβαλλομένη, καθ' ο μέρος βαθμολόγησε εσφαλμένα στο κριτήριο Κ2 και κατ' αποτέλεσμα και συνολικά, τις τεχνικές προσφορές του πρώτου και δεύτερου προσφεύγοντος και του οικονομικού φορέα, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν ανωτέρω στη σκ. 3.

9. Επειδή, ύστερα από την αμέσως προηγούμενη σκέψη πρέπει να επιστραφεί το παράβολο με άρ. και ποσού 15.000,00 ευρώ και να καταπέσει το παράβολο με άρ. και ποσού 15.000,00 ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται εν μέρει την πρώτη Προδικαστική Προσφυγή.

Απορρίπτει τη δεύτερη Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται την Παρέμβαση του πρώτου προσφεύγοντος.

Δέχεται εν μέρει την Παρέμβαση του δεύτερου προσφεύγοντος.

Ακυρώνει την υπ' αριθ. 85/2020 Απόφαση ΔΣ του αναθέτοντος, καθ' ο μέρος βαθμολόγησε εσφαλμένα στο κριτήριο Κ2 και κατ' αποτέλεσμα και συνολικά, τις τεχνικές προσφορές του πρώτου και δεύτερου προσφεύγοντος και του οικονομικού φορέα, κατά το αιτιολογικό.

Ορίζει την επιστροφή του παραβόλου με άρ. και ποσού 15.000,00 ευρώ.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου με άρ. και ποσού 15.000,00 ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 15-9-2020 και εκδόθηκε στις 5-10-2020.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΧΑΤΖΗΛΙΑΣ ΗΛΙΑΣ